

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Grammata Tōn Orthodoxōn, Di' Ōn Ta Grolabonta ... Epistolae
Catholicorvm, quibus schismaticorum praecedentes doli refelluntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ, ΔΙ' ΩΝ ΤΑ ΓΡΟΛΑΒΟΝΤΑ

τῶν ἁποστόλων διελέγονται τεχνάσματά.

EPISTOLÆ CATHOLICORVM, quibus schismaticorum præcedentes doli refelluntur.

* Relatio Synodi, qua respondetur sacra supra promissa, et que a Candidiano relata fuerant, falsa esse docentur.

Exemplum relationis sancti Concilii, missæ per Palladium magistrianum, Kalendis Iulii, mensis Epiphii septima, indictione xv.

* Ἴσον ἀναφορᾶς τῆς ἁγίας συνόδου, ἁποσταλείσης διὰ Γαλαθίου μαγιστριανοῦ, καλανδῶν Ἰουλιῶν, Ἐπιφῆ ζ'. ἰνδικτιῶν Ϟ' ιε'.

Ea autem sacra posita est sup. pag. 68j.

Piissimis, Deoque deuotissimis Theodosio & Valentiniano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus, quæ per Dei gratiam vestræque maiestatis nutum in Ephesiorum metropoli conuenit.

Τοῖς ἀσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις, Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ, νικηταῖς, Ἱσχυοῦργοις, ἀειαυγούτοις, ἡ ἁγία συνόδος, ἰ χεῖρὶ θεοῦ, καὶ νόμῳ τοῦ ὑμετέρου κράτους σωαχθεῖσα ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει.

VESTRA quidem maiestas pietatem confirmare volens, exactiorem dogmatum examinationem sanctæ Synodo iniunxit: quam & fecimus, antiquam secuti traditionē sanctorum patrum, sanctorumque apostolorum & euangelistarum, & trecentorum decem & octo (patrum) apud Nicæam quondam congregatorum: quam etiam vna voce, vnoque consensu interpretati, perspicue testatam pietati vestræ exhibuimus in ipsis commentariis actorum, in quibus & Nestorium diuersa sentire manifesto deprehensum exauctorauimus. Neq; enim sententiam suam in Ephesiorum metropoli constitutus adeo dissimulabat, vt aliis indiciiis & argu-

ΤΟ μὲν ὑμέτερον κράτος ἡ ἀσέβησαν βεβαιώσαι βουλόμενοι, ἐπέταξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ζητήσιν ἡφῆ τῶν δογματικῶν ποιήσασθαι ἀποδομοτέραν ἢ καὶ πεποιήμεθα, καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἀπαδοσὶ τῶν πατέρων, οὐ μὲν ὅτι ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων πᾶσι δόμοι, καὶ τῶν τετρακοσίων δεκαοκτώ σωμαχθέντων ἐπὶ τῇ Νικαίᾳ ἡ καὶ ἐρμηνεύσαντες συμφώνως καὶ γνώμη μᾶ, ἐμφανῆ τῇ ὑμετέρᾳ ἀσεβείᾳ κατεστήσαμεν ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπομνήμασι τοῖς πεπραγμένοις· ἐν οἷς καὶ Νεστόριον ἔπερα φρονουῶντα ἐναργῶς ἀρνηκότες, κατέλομεν. ἡ δὲ ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει τὸ αὐτῶν ἐκρυψέ φρόνημα, ἵνα ἐλέγχων ἐπέσον δεηθῆ,

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

ἀλλ' ἀνεβόα καθ' ἑκάστῃ ἡμέρῃ, τὰ
 ἀλλότρια τῆς πίστεως κηρύττων πρὸς
 πλείονας δόγματα. καὶ ἕκαστος κτ' ἡμέ-
 ρος ἐν τοῖς πεπραγμένοις ἱσομνη-
 μασι δῆλα κατεστήσαμεν τῇ ὑμῶν δι-
 σεβείᾳ. ἀλλ' ἵππ' ἢ Φιλίδου Νεσορείου
 τῆς δισεβείας περιμῆν ὁ μεγαλοπρε-
 πέστατος κόμης Κωνσταντίνος, ὑφάρ-
 πτασι τῆς ἀκολῆς τῆς ὑμετέρας δισεβείας
 ἐσπούδασε, πρὶν καταμαθεῖν ἀκρι-
 βῶς τὰ πεπραγμένα τῶν ὑμετέρων
 κράτος, πρὶν δεῖξασθαι ἱσομνημα-
 τὰ, πρὶν ἐπιστήσασθαι τοῖς γεγραμμένοις,
 ἐσπούδασεν αὐτὸς τὰ αὐτῶν φίλα, καὶ
 κεχαρισμένα Νεσορείῳ, ἀναδιδάξαι
 τῆς ὑμετέρας δισεβείας, πρὶν γινῶσθαι
 τὸ ὑμέτερον κράτος τὸ ἀληθές ἐν τῇ
 παραχθέντων ἱσομνημάτων ἀνα-
 γνώσει· ἐν οἷς δὲ κηρύτθεται οὐδεμίαν
 καὶ Νεσορείου δυσμένειαν γυμνάζοντες,
 ἀλλὰ αὐτὰ τῆς δισεβείας ἐκδημῶν τὰ
 δόγματα· οἷς ὑπεραλόγησεν τὸ ὑπὸ
 Νεσορείου κηρυχθέντα, ἔχοντα ἡ
 ἐλεγχον ἐκ τῶν γραμμάτων Νεσο-
 ρείου, ἐπιστολῶν τε καὶ τῶν ἐν δημοσίῳ
 γηρομῶν διαλέξεων, πλὴν Ἰησοῦ
 δεξιῶν καμῶν, τῆς ἀγίου διαγγελίου
 ἐν μέσῳ καμῶν, καὶ δὲ κηνώτος ἡμῶν
 παρόντων ἡ δασυπλῆ τῶν ὄλων Χρι-
 στῶν. δεόμεθα πότῃ τῆς ὑμετέρας κρᾶ-
 τος, μηδένα ὑπεραλόγησεν ἀξιοδύναμι
 τῶν περιμῶντων ἀνεσώπων Φι-
 λίδου τῆς δισεβείας. καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀγ-
 γέλῳ τῶν διαδέσσεως ἔδοξε Φιλεστάτου
 ἐπισκόπου Ἰωάννου τῆς Ἀντιοχείας,
 ὡς βουλομῶν Φιλίᾳ χαλεπῶς
 μάλλον, ἢ τὸ συμφέρον τῆς πίστεως σκο-
 πεῖν, ὅτι ἂν μήτε ἡ ὑμετέρας κρᾶτος ἀ-
 πείλῳ φοβηθεῖς, μήτε τῶν ἡλῶν κη-
 νέμῳ τῆς Φιλεστάτου πίστεως τῆς αὐτῶν

mentis reuincendus esset : sed
 quotidie exclamabat, dogmata a
 fide aliena prædicans apud com-
 plures. Omnia vero in actorum
 commentariis dilucide singilla-
 timque vestræ pietati recensui-
 mus. Sed quoniam magnificen-
 tissimus comes Candidianus Nes-
 torii amicitiam pietati antepo-
 nens, aures pietatis vestræ præ-
 occupare festinavit, priusquam
 maiestas vestra exacte, quæ gesta
 sunt, intelligeret; priusquam com-
 mentarios acciperet, & quæ acta
 sunt, accurate consideraret, ea
 pietati vestræ suggerere studuit,
 quæ & sibi placita, & Nestorio
 grata erant, priusquam maiestas
 vestra ex commentariorum, quæ
 (Synodi) acta complectebantur,
 lectione veritatem hauriret : in
 quibus apparet, ne minimam qui-
 dem malevolentiam contra Nes-
 torium nos exercuisse, sed ipsa
 veritatis dogmata exposuisse: qui-
 bus comparantes quæ a Nestorio
 prædicabantur, clare deprehensa
 ex ipsius scriptis, epistolis, & pu-
 blicis sermonibus; sancto euange-
 lio, quod Christum vniuersorum
 Dominum præsentem nobis of-
 tendebat, in medium proposito,
 sententiam tulimus. Quamob-
 rem maiestatem vestram roga-
 mus, ne quem eorum dignetur
 admittere, qui hominis amicitiam
 pietate priorem ducunt. In
 horum enim numero cum Ioan-
 nem reuerèdissimum episcopum
 Antiochenum existere, hoc est,
 ita animo comparatum esse odo-
 rati essemus, vt qui amicitiam mal-
 let gratificari, quam fidei vtilita-
 tem spectare, ex eo coniecturam
 facientes, quod neque maiestatis
 vestræ minas veritus, neque pie-
 fidei iam inde ab initio traditæ

* αὐτῶν,

* τῶν ἀν-
 τιστοῦ

zelo permotus, sanctam Synodum post terminum a vestra maiestate præstitutum, per dies viginti & vnum suspensam tenuisset; vniuersi, qui in sancta Synodo orthodoxi, soliusque fidei studiosi sumus, ad eorum inquisitionem nos conferre coacti sumus, quæ ad pietatem pertinent; illud reuerendissimo Ioanni episcopo accidisse rati, quod magnificentissimus comes Candidianus passus esse non obscure deprehenditur. non enim omnium est, pietati amicitias hominum postponere. Erat autem hæc nostra de Ioanne episcopo religiosissimo suspicio non inanis, nec vana. Nam cum primum appulisset, Nestorii sententiæ sese adherere, aperte sanctæ Synodo declarauit: siue hoc inde euenerit, quod amicitia gratificaretur; siue inde, quod in dogmatis errore cum eo communicaret.

Sed quoniam, quæ acta sunt, vestræ maiestati aperte exponere, vt diximus, prohibemur, magnificentissimo comite Candidiano nos impediente, ne quæ pia ratione præstitimus, indicemus, omne vero studium & auxilium Nestorio impendente; maiestatem vestram rogamus, vt sanctæ Synodi studium erga Deum cognoscat, magnificentissimumque Candidianum accersat, & quinque e sancta Synodo, qui ea quæ gesta sunt, coram vestra pietate exponant ac defendant. Sunt enim illi qui diuersa a recta fide sentiunt, ad tegendam imposturam vsque adeo callidi, vt quidam quoque sanctissimi episcopi, occultato errore a Nestorio, decepti sint, eique sese adiunxerint, actisque illius subscriperint: qui

παραδεδωμένης, ἢ ἁγίαν ἀνεβάλετο
συνόδον ἐπὶ εἴκοσι ἢ μίαν ἡμέραν,
μὴ πῶς δεδωμένῳ παρορμητικῶς πα-
ρα τὸ ὑμετέρου κράτους, ἢ ἡλικια-
δημῶν ἅπαντες ὁ τῆς ἁγίας συνόδου
ὀρθόδοξοι, καὶ μόνος ἐχθρὸς τῆς πί-
στεως, ζήτησται τὰ ὡς τῆς δισσεβείας
ἦτο πεπονθέναι ἢ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Ἰωάννης ὑπολαβόντες,
ὅτι δεικνύται πεπονθῶς ἢ ὁ μεγαλο-
πρεπέστατος κόμης Κανδιδιανός. ἔτι
πάντων ὅτι τὸ πρὸς τὸν ἀνδραγαθὸν
φιλίας περιλαμβανόμενον δισσεβείαν.
ὡς δ' ἄρα ἢ ὡς τῆς θεοφιλέστατου
ἐπισκόπου Ἰωάννου ὑπόνοια ἡμῶν ἐκ
εἰκόμα, ἔδε μάταιος ἐλθὼν γὰρ δὴλον
ἐαυτὸν ἐποίησεν τῆς ἁγίας συνόδου, ὡς
τὰ Νεστορίου φρονεῖ, εἴτε φιλία ἢ
ἐξομολογῶν, εἴτε κοινωνῶν ὡς τῆς πλά-
νης τῆς δόξματος ἐκείνου.

Ἀλλ' ἐπιθεὶσα φάσις τὰ πεπρα-
γμένα γνωρίζει τῶν ὑμετέρων κράτος
κωλύομεθα, ὡς ἐφημῶν, τῆς μεγαλο-
πρεπέστατου κόμης Κανδιδιανοῦ ἡ-
μαῖς μὴ κωλύοντος γνωρίζειν τὰ ἐπι-
θετὰ δισσεβῆ λόγον πεπραγμένα, πᾶ-
σαν ἢ ἀποδιδῶν νέμοντος Νεστορίου
δέομεθα τῶν ὑμετέρων κράτους, ὅτι τῆς
γνωστῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀποδιδῶν τῆς
ἁγίας συνόδου, ἢ μετὰ ἀλλήλων μὴ
τὸ μεγαλοπρεπέστατον Κανδιδιανόν,
καὶ πέντε τῆς ἁγίας συνόδου συνησο-
μῶν τοῖς πεπραγμένοις ἐπὶ τῆς ὑ-
μῶν δισσεβείας. δένοι γὰρ εἶσιν ὅτι
ἔτι παρα τὸ ὀρθὴν πίστιν φρονέοντες συ-
σκιάζειν τὴν πλάττω. ὡς καὶ ἵνας τῶν
ἀγνωστῶν ἐπισκόπων, κρυπτομένης
μὴ τῆς πλάτης παρὰ Νεστορίου, δε-
λασθῶναι, ἢ παρορμητικῶς αὐτῶν, τοῖς τε
ὑπ' αὐτῶν περιηομῶν ὑπογραφήσαι
ἐπιθετῶν

ANNO CHRISTI 431.

Ἐπιτομή τῶν ἐπισημοῦν ἀποστόλων... ἡμεῖς δὲ συζητούντες... Concil. Tom. 5.

tamen, posteaquam dilucide quid sentiret, essent percontati, illumque suas blasphemias reagentem comperissent, ab eo desciuerunt, ac sanctæ Synodo se adiunxerunt, patfactaq; eiusdem blasphemia, condemnationis sententiam aduersus prædictum Nestorium vna nobiscum tulerunt. Itaque apud Nestorium & reuerendissimum episcopum Ioannem Antiochenum triginta septem, paulo plures, relictæ sunt: quorum maior pars, quod criminibus sint obnoxii, & sanctæ Synodi sententiam vereantur, ut diximus, Nestorii factioni sese addixerunt: (eorum quoque nomina ad maiestatem vestram misimus.) alii ex his dogmatum prauitate foedati, utpote Pelagiani, & diuersa a pietate sentientes: quidam ante multos annos gradu moti sunt: nonnulli quoque ob alias graues culpas post probationem multandi a Synodo; quæ quidem Synodus omnes totius orbis sanctissimos episcopos vnum idemque sentientes habet. Nam & magnæ Romæ episcopus Synodo simul interest, & Africanæ per piissimum archiepiscopum Cyrillum, cum quo suam sententiam coniunxerunt: qui sola locorum intercapedine distunctorum, cum ipsius, tum omnium nostrum sententiæ consenserunt. Sed neque quisquam e piissimis episcopis Nestorio & reuerendissimo episcopo Ioanni sese adiunxisset, nisi suam ille impietate sermonum inuolucris callide dissimulare sciuisset, illiq; qui cum eonunc sunt, multam a Synodo sibi imponendam meruissent. Nos vero temporis angustia exclusi, ad maiestatem vestram late scribere

Aaaaa

nequiuimus, quæ etiam a magnificentissimo comite Irenæo percepti sumus. Hic enim vniuersam sanctam Synodum vehementer conturbauit, tantamque episcopis formidinem per quasdam tumultuationes & externam incursionem incussit; vt plures e nobis etiam de vita ipsa periclitarentur. Verum singillatim maiestatem vestram edocebimus, si a vestra pietate permissum nobis fuerit quod petiuimus: & quinque e sancta Synodo istuc venientes, de omnibus & singulis quæ statuta sunt, maiestatem vestram plenissime docebunt. Sane qui in confes-
su canonicam depositionis sententiam contra Nestorium hæreticum tulimus, ducenti & eo amplius numeramur, ex toto terrarum orbe collecti, totumque occidentem nobis consentientem habentes: subscripsimus autem pauci huic relationi, omnibus tamen presentibus, atque assentientibus, eo quod deuotus magistrianus Palladius maxime abire properaret, neque tardam omnium subscriptionem expectare posset. Deus, qui est super omnia, multis annorum curriculis imperium vestrum conferuet, piissimi, victores, semper Augusti.

Flauianus Philippen-
sium episcopus subscripsi.

Schismaticorum autem nomina hæc sunt. Ioannes episcopus Antiochiæ Syriæ, Macarius, Helladius, Iulianus, Tranquillinus, Alexander, Maximinus, Diogenes, Helladius, Apringius, Dexianus, Placon, Gerontius, Alexander, Asterius, Theodoretus, Antiochus, Dorotheus, Meletius,

ρόνιος, Αλέξανδρος, Ασέριος, Θεοδώρητος, Ανπόχος, Δωρόθεος, Μελέτιος,

πεπόνταμιν καὶ παρὰ τῆς μεγαλο-
πρεπεστάτου κομητοῦ Εἰρήναιου, οὐ
δεδωκήμεθα, τῆς πάσαν διαταραχῆσαν-
τος πλὴν ἁγίαν συνόδου, καὶ φόβῳ
ἐπικρεμάσαντος τοῖς ἀγιωτάτοις
ἐπισκοποῖς διὰ θυρῶν ἰνῶν, καὶ
τῆς ἕξω * ἐπιδρομῆς, ὡς καὶ εἶδον *
πλείονας ἡμῶν * ὡς αὐτῶν κινδύ-
νῳ ἐν τῷ ζῆν. ἄλλα κ' μέρος αἰαδι-
δάξομεν τὸ ὑμέτερον κράτος, εἴπερ ἡ-
μῖν, ὁ ἡγήσαμιν, παραχρησθῆναι
τῆς ὑμετέρας βύσεβείας· καὶ ἄρα-
χθόμοι πέντε τῆς ἁγίας συνόδου,
τὰ καθ' ἕκασον τετυπωμένα τὸ ὑμέ-
τερον * αἰαδιδάξάτωσαν κατὰ
καὶ ἄλλοι σινεδρόσαντες, καὶ κα-
νονικῶν ἐξενέγκαντες κ' τῆς αἰρέ-
σεως, ἐσμὲν ὑπὲρ εἰδὼν διακοσίους, ἐξ
ἀπίσης τῆς οἰκουμένης σινειλεγμέ-
νοι, συμψηφισθῆμεν ἡμῖν καὶ πάσις
τῆς δύσεως ὑπογράψαμεν ἢ ὀλίγοι
τῆδε τῆ αἰαφορεῖ, ἄροντων πύ-
των καὶ σωμαονύτων, τῷ μάλιστα κα-
τεπεύμεθα ἡ κατωσιωμένον μαγι-
στριανὸν Παλλάδιον, καὶ μὴ ὡς ἐμέ-
νειν τὸ βεβήδος τῆς πύτων ὑπογρα-
φῆς. ὁ θεὸς ὁ ἐπὶ πάντων πλὴν βα-
σιλείαν ἡμῶν πολλὰς ἐτῶν ὡσεὶ
διδις διαφυλάτῃσι, βύσεβείασι, νι-
κητῇ, αἰαύρουσι.

Φλαυιδὸς ἐπίσκοπος Φιλίπ-
πων ὑπογράψα.

Καὶ ἐστὶ τ' ἁρμοστικῶν τὰ ὀνόματα
ἕτως· Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀνποχίας
Συρίας, Μακάριος, Ἑλλάδιος, Ἰου-
λιανός, Τρακιανός, Ἀλέξανδρος,
Μαξιμῖνος, Διογῆνης, Ἑλλάδιος,
Ἀπερίσιος, Δεξιδῶς, Γλάκων, Γε-
ρόνιος, Αλέξανδρος, Ασέριος, Θεοδώρητος, Ανπόχος, Δωρόθεος, Μελέτιος,

ANNO
CHRISTI
431.
* Φεβρουάριος

Ιωάννης, Ζεβίνος, Παῦλος, Πέτρος, Μουσαῖος, * Φερίππας, Ιακώβος, Ζεβινάς, Μαρκελλίνος, Ημέριος, Θεοσεβίος, Εὐθέλιος, Αναστάσιος, Βασίλειος, Ιλιάδης, καὶ Μάξιμος. Οὗτοι μόνον κοινῶν τῶν ἀσεβῶν δογμάτων Νεστορίου, ἀπειθῶντες καὶ τὴν πόλιν, διουρίβοις καὶ σέσσης κινῶσι, χροτονίας ἐπαγελλόμενοι * πρὸς πάντας ἐστὶν ἐν τῇ πόλει ὄντας ὀρθοδόξους, καὶ τὴν πύλιν αὐτῶν ἀποπέμποντες, κωλύειν αὐτοὺς τὸ ἀπόπου ἐπιχρήσεως.

Ioannes, Zebinus, Paulus, Petrus, Musæus, Fritilas, Iacobus, Zebinas, Marcellinus, Himerius, Theosebius, Eutherius, Anastasius, Basilius, Iliades, & Maximus. Hi soli impiorum dogmatum Nestorii participes, ciuitatem circumcursant, tumultus excitant, seditiones mouent, ordinationes pollicentes: quo fit, ut omnes quotquot in hac ciuitate degunt orthodoxi, id suspicantes & verentes, ipsos ab hoc illicito conatu prohibeant.

Ἀντίγραφον τῆς ἐπιπέμτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτοκίου πρὸς τὸ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ὑπομνηστικόν.

Rescriptum episcoporum Constantinopoli inuentorum ad commonitorium sanctæ Synodi.

ΣΥΝΑΧΘΕΙΣ ἡ ἁγία συνὸς ἐν Εφέσῳ καὶ τὸ δευτερον τῶν ἀσεβῶν καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, καὶ ἀποδοῦσα τῷ ἐχθρῶν τῶν Χριστοῦ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιμέναι, καὶ τὰ δυνατὰ κηρύσσοντες, κατέβησαν αὐτῶν, ἵνα λοιπὸν τῆς οἰκουμένης ὅλης ἐκκοπή τὰ σκάνδαλα. καὶ ὡς ἐβρυλλήθη τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντες τὰ ἐκείνου ἀποδοῦντες, πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά λαβόντες παρ' αὐτῶν, συνεσιβάλλοντο πρὸς ἀλήθειαν λέγουσιν, φρουροῦντες τὰ πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, καὶ μὴ συχωροῦντες μήτε ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλιν ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, μήτε ἀπελθεῖν ἐκεῖ. ἀλλὰ μόνον τὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν Χριστοῦ καὶ ἀπήρξαντο καὶ ἀπέφερον. καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς δυνάσται πρὸς θεόν. ἡ γὰρ ὄστιν ἀύθετος; ὅς οἰκονομίας θεοῦ ἐρχεται ἐπιτοκίον ἀπὸ Εφέσου γραφεῖσα πρὸς τὸν Concil. Tom. 5.

SANCTA Synodus iuxta piissimorum Christianissimorumque imperatorum nostrorum editum apud Ephesum congregata, vbi comperit Christi inimicum in eadem animi sententia permanere, neque ab impia doctrina aliquando desistere; quo terrarum orbis offensio in posterum conuiesceret, ipsum gradu & ordine mouit. Posteaquam vero id in Constantinopolitana vrbe peruulgatum est, qui Nestorii studiofi erant, ecclesiasticaque omnia ab illo acceperant, veritatem circumueniebant; omnia scilicet tum nauigia, tum publicas quoque vias obsidentes, neminem profus a sancta Synodo Constantinopolim venire, neque inde rursus ad Synodum abire permittebant: ea interim, quæ inimici Christi erant, vltro citroque deferebantur. At quia nihil potest quicquam contra Deum, (quid enim est homo?) Dei dispensatione, epistola quæ ex Ephesina ciuitate

Habetur sup. act. 1.

A a a a ij

ad sanctos episcopos & monachos per scripta fuerat, opera cuiusdam mendici, qui in arundine eam inclusam gerebat, tandem reddita est. Hic namque dum ita mendicat, vna cum arundine ipsam quoque epistolam tulit. Confestim omnes archimandritæ, monachorum cateruis stipati, exurgunt, hymnosque & psalmos alternantes, ad regiam contendunt. Erat autem inter alios archimandritas sanctus Dalmatius, qui annos quadraginta octo reclusus, extra monasterii sui septa nunquam pedem extulerat. Piissimus vero imperator accedens eum visebat, & cum ob frequentes terræmotus Constantinopolim concutientes, crebris piissimi imperatoris nostri precibus ad exitum, cōmunemque aliorum supplicationem iam antea prouocatus saepe fuisset, nunquam tamen adduci potuit, vt exiret, vel ad supplicationem se conferret. Ceterum dum in hac re quid facto opus esset, Deum precando consulere, vox cælitus ad eum delapsa, vt egrederetur, imperavit. Noluit enim Deus gregem suum perire in finem. Comitabatur eisdem etiam non parua orthodoxorum multitudo. Cum vero ad palatium peruenissent, archimandritæ ab imperatore acciti, ad illum ingrediuntur; plebs vero & monachorum cœtus antiphonarum modulationi intenta foris mansit. Archimandritæ porro æquo responso potiti regrediuntur: exclamant omnes mandata imperatoris, tum respondent; ad sancti Mocii martyris basilicam concedamus, ibidem cum imperatoris responsum, tum allatæ quoque Omnes itaq; tam monachi, quam

ἀγίοις ὁπισκόποις καὶ μοναχοῖς, πεμφθεῖσα δὲ ἐπίτου ἱεροῦ, δὴσαντος αὐτῶν καλέμου ἕσωθεν· καὶ οὕτως ἐπιπτῶν, καὶ ὁπισφερόμενος ὁ καλέμον, ταύτην ἰδέετα· καὶ ἀνασάντα πάντα τὰ μοναστήρια, ἀμα τοῖς δοχμιανδριταῖς αὐτῶν ἔξηλθον ἐπὶ τὸ παλάτιον, ψάλλοντες ἀνήφωνα. ἠὲ δὲ ὁ ἅγιος Δαλμάτιος εἰς τῆς δοχμιανδριτῶν, ἐπιτεσσερόμεντα καὶ οὕτως ἔχων μὴ ἔξελθῶν τῆς μοναστηρίου αὐτοῦ, ἀλλ' ἕσω ὧν ἀποκλεισμένον· ὁ δὲ δυσέβητος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπήρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔβλεπεν αὐτὸν ὡς καὶ σεσμῶν πολλάκις χρομῶν καὶ Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλάκις παρακαλέσαντος τῆς βασιλείας, ὡς αὐτὸν ἔξελθῆν καὶ λιτανύσασθαι, μηδέποτε ἔξελθῆν καὶ λιτανύσασθαι ἐπέειπε. δι' ἡμεῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τοῦτο, φωνῆ ἔξ οὐρανοῦ αὐτῶν κατῆλθε λέγουσα, ὡς ἔξελθῆν· θεὸς γὰρ ἐκ ἡδύλησεν ἀποπέσαι αὐτῶν πρὸς ἀγγέλιον εἰς τέλος. ἠὲ δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ λαὸς πόλις τῆς ὀρθοδοξῶν. ὡς οὖν ἦλθον εἰς τὸ παλάτιον, κληθέντες παρὰ τῆς βασιλείας εἰς ἡλθον ὁ δοχμιανδριταῖς, καὶ ἐμεινε τὸ πλῆθος τῆς μοναζόντων καὶ τῆς λαῶν ψάλλοντες ἀνήφωνα. εἶτα ἔξηλθον, τυχόντες δικαίας ἀποκρίσεως. βοᾶσι πάντες τὰ μανδάτα τῆς βασιλείας· εἶτα ἀπολογώμεθα, ὅτι ἀπέλωμεν εἰς τὸ μδρτύριον τῆς ἁγίου Μωκίου, καὶ ἀναγνώσκοντες τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν καὶ τὴν ἀπολογίαν τῆς βασιλείας. λοιπὸν ἀπῆλθον πάντες, καὶ μονάζοντες, καὶ λαοί· ἠὲ

ANNO
CHRISTI
431.* ἀναγνώ-
σκοντες

ANNO CHRISTI 431. * μίτος

Ἡ ὁδὸς κεφαλὴ μία· ψάλλοντες αὐτὸν Φ πελοῦταιον ψαλμὸν, καὶ τῶν πελοῦταιου * τόπου τῆς πόλεως ἀπαντῶντος τῆ λαοῦ καὶ Θ μονάζοντες μὴ κηροῖν ψάλλοντες· καὶ ὡς εἶδον τὰ πλήθη, ἐβόησαν καὶ τῶν ἐχθροῦ ἐρρήνται εἰς τὸ μαρτύριον τῆ ἀγίου Μωσίου, καὶ ἀναγινώσκειται αὐτοῖς ἡ Ἐπιστολή.

Ο λαὸς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μιᾷ * Φωνῇ πάντων ἀνάθεμα Νεστορίῳ.

Δαλματίου ἀπολογία.

Ἀνῆλθεν ἐφ' ὑψηλοῦ ὁ ἀγιὸς Δαλμάτιος, καὶ εἶπεν· εἰ θέλετε ἀκοῦσαι, ἡσυχάσατε, καὶ μανθάνετε, καὶ μὴ θελήσητε ἐμποδίσαι τοῖς λεγομένοις· ἀλλὰ μακροθυμήσατε, ἵνα τὰ ῥήματα ἀκελεῶς ἀκούσητε. Πλὴν Ἐπιστολῶν πλὴν νῦν ἀναγινώσκουσιν τῆ ὑμετέρᾳ δισθεσίας, ὁ δισθεσίας βασιλεὺς ἀνέγνω, καὶ ἐπέδωκε Ἐπιστολὴν ἡμῶν ἐν ἡσυχίᾳ τῷ βασιλεῖ, ὅτε ἦλθε πρὸς με, ὅτι ὠφείλε γράψαι τῆ ἀγία συνόδῳ, ἀ ἐλέχθη αὐτῷ, καὶ ἐκ ἐγράφη. ἐπέμψεν δὲ πρὸς με, καὶ ἀνεγνώσθη· καὶ ἵνα μὴ λυπήσω αὐτὸν, τὰ ἀκόλουθα * πρὸς ἐπέμψεν, ἀ Θ ἀποφύροντες ἐκ ἐδύξασθε, ἀλλὰ ἀντὶ αὐτῶν ἀλλὰ ὑπέδύξασθε γράμματα. τὰ πρέποντα οὐ καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐλάλησα αὐτῷ, ἀ ἐκ ἐξείπεν νῦν εἰπεῖν Ἐπιστολῆς ὑμετέρᾳ δισθεσίας. μὴ γὰρ νομίσσητε, ὅτι ὑπεραιρόμενός τις εἰμι, ἢ κωχόμενος· σιωπῶν γὰρ ὁ θεὸς ὅσα * ὑποκριτῶν ὁ δεσπότης γὰρ πάντα ἀκολούθως ἤκουσε τὰ γεγραμμένα,

* κηροῖν

* πρὸς ἐπέμψεν

* ἀποφύροντες

lus postremam ciuitatis partem concinentes, (erat enim via, qua incedebant, ex capitalibus vna) ad sancti Mocii martyris basilicam procedebant, obuiam veniente populo. Et monachorum cœtus cum cereis psallentium, hominum multitudinem conspiciatus, magna aduersus inimicum voce exclamauit. Tandem ubi in beati Mocii basilicam profecti essent, publice recitata est ipsis epistola.

Populus Constantinopolitanus vna omnium voce exclamat: Anathema Nestorio.

Apologia Dalmatii.

Sanctus itaque Dalmatius, ubi in suggestum ascendisset, dixit: Si vultis audire, quieti adeste, & discite: neque his quæ dicentur, obstrepere velitis. Adeste autem patienti animo, vt verba exacte percipere valeatis. Quam nunc pietas vestra epistolam audiuit, eam piissimus imperator quoque legit, & persuasus est. Nam ego, cum ad me venisset, dixeram imperatori, eum ad sanctam Synodum debuisse scribere quæ suggesta quidem ipsi fuerunt, non tamen plene perscripta. Misit autem ad me, & lecta sunt. Verum ne qua illum tristitia afficerem, quæ consequerentur, præmissi; quæ latores non exhibuere, sed illorum loco alias quasdam literas subostenderunt. Itaque conuenientia, & ad rem opportuna cum eo locutus sum, quæ nunc coram vestra pietate repetere opus non est, ne elatus, aut gloriabundus a vobis existimer. Conteret enim Deus simulatorum ossa. Imperator omnia quæ facta narra-

A a a a a iij

bantur, ordine audiuit, audiendoque gauisus est, & Deo gratias egit; & narrationis quoque feriem sanctæ Synodi, sicut illius maiestatem decebat, comprobavit, non meis quidem verbis ad hoc inductus, sed patrum & aorum suorum fidem secutus. Scripta itaque (vt par erat) suscepit & legit, ac persuasus ait: Si res ita habet, sine vt profecti episcopi huc veniant. cui ego: Nemo eorum venire finitur. & ille: Nemo prohibet. Rursum ego: Detinentur, inquam, & prohibentur, ne veniant. Subieci: Qui e Nestorii factione sunt, eorum multi eunt & redeunt libere: quæ vero a sancta Synodo aguntur, ea nemo ad vestram pietatem referri permittit. Ceterum pro altera parte, Cyrilliana scilicet, coram omnibus ipsi imperatori dixi: Sex milliane episcoporum audire mauis, an vnum hominem, eumque impium? Sex millia autem eos aiebam, qui sub metropolitanorum sanctissimorum episcoporum potestate degunt. (hæc autem omnia eo spectabant, vt accerferentur & venirent, qui ea quæ facta sunt, patefacerent. loquor autem de sanctissimis episcopis, quos sancta Synodus huc destinavit.) Et respondit: Recte quæsiuisti. Rursumque adiecit verbum vnum, & dixit: Precemini pro me: & certo noui, imperatorem Deo & sanctæ Synodo obsecutum potius, quam peruersis hominibus. Orate igitur pro imperatore, & pro nobis.

Populus Constantinopolitanus vna simul voce exclamauit: Anathema Nestorio.

καὶ ἐχάρη μὲν βίχαριστίας τῆς πατρὸς θεοῦ, καὶ σωφρονιστῶν τῶν ῥημάτων τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀγίας συνόδου, ὡς πρὸς τὴν αὐτῆς βασιλείαν, ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν ὁσαυτοῦ θήσας, ἀλλὰ τῆς πύξης τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ πατέρων. πλὴν, καθὼς ἐπρεπεῖν, ἐδέξατο, καὶ ἀνέγνω, καὶ ἐπέδθη, καὶ τὸ τοῦτο εἶπεν· ὅτι ἐὰν οὕτως ᾖ τὸν ἀφῆς, ἔλθωσιν ὁ ὄρα γὰρ νόμοι ὁπισκοποῦν. καὶ εἶπον αὐτῶν· ὅτι οὐδεὶς αὐτοῖς συχωρεῖ τὸ ἐλθεῖν, καὶ εἶπεν· οὐδεὶς κωλύει. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι ἐκρηθῆσαν, καὶ ἐκωλύθησαν τὸ ἐλθεῖν. καὶ εἶπον πάλιν, ὅτι ἐν τῷ μέρει ἐκείνου καὶ ἔρχονται πολλοὶ, καὶ ἀπῆρχονται ἀκωλύτως· ἅ τῶν ὄρα τῆς ἀγίας συνόδου παρὰ τὸν νόμον οὐδεὶς συχωρεῖ ἀνερχομένην ἵνα τὸ ὑμετέραν βίχαριστίας εἰς τὸ μέρος τὸ ἕτερον, τυπέσιν εἰς τὸ Κυρίλλου, εἶπον αὐτῶν τῶν βασιλεῖ ἐμπαροῦσιν πάντων· πῶς δὲ λεις ἀκοῦσαι, τὸ ἐξακιχλίαν ἄριστῶν ὁπισκοποῦν, ἢ ἐνὸς ἀνθρώπου δυσσεβοῖς; τὸ ἐξακιχλίαν εἶπον, οἱ ἱερεῖς εἰσιν ἕσθῶ τῶν ὄρα τῶν μητροπολιτῶν τῶν ἀγίων ὁπισκοποῦν. τὸ τοῦτο ἐγένετο, ἵνα πεμφθῆν, καὶ ἔλθωσιν ὁ ἐρχόμενοι, ὁ καὶ τὰ παρὰ τὸν νόμον ποιούσας φανερὰ κατὰ τὴν λέξωσιν, ὁ ἀγώτατοι ὁπισκοποῦν, ὁ νῦν ἐρχόμενοι παρὰ τὴν ἀγίας συνόδου, καὶ εἶπον, ὅτι καλῶς ἐζητήσας. καὶ πάλιν προσέθηκε ῥῆμα ἐν, καὶ εἶπεν· βίχαδε ὑπὲρ ἐμῶν, καὶ οἶδα, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὁσαυτοῦ θήσας μᾶλλον τῶν θεῶν καὶ τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ οὐκέτι τοῖς διεσφραμμένοις ἀνθρώποις. βίχαδε οὖν ὑπὲρ τῆς βασιλείας, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο λαὸς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μᾶ βοῆ πάντων ἀνάθεμα Νεστορίαν.

ANNO CHRISTI 431.

Ἰσον Ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τῆς κλήρου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν ἀγίαν συνόδον.

Exemplum epistole cleri Constantinopolitani ad sanctam Synodum.

Τοῖς θεοσεβέσασιν καὶ ὁσιωτάτοις πατράσιν ἡμῶν, τοῖς ἀρετιοδέοις καὶ πρὸς ἅπαντα τῶν ἁγίων βασιλέων τῆς ὑπὸ ἡλίου ἐν τῇ Ἐφείσῳ μητροπόλει, Κυρίλλῳ, Ιουβενάλιῳ, Μέμνονι, Φλαυιανῷ, Φίρμῳ, Θεοδότῳ, Ἀκακίῳ, Ἀμφιλοχίῳ, Ἐλεσίῳ, Γαλαδίῳ, * Εἰρλωάῳ, Ἰκονίῳ, καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, ὡς Δαλματίας, Τηλείς, Σαμφωνίς, Μαξιμιανῶ, Ἰωάννης, Εὐανδρῶ, Μοδεστιανοῦ, Ἀδελφειοῦ, Φιλοθέου, Εὐλογίου, Βασιλίσκου, Φλωρενπίου, καὶ παντὸς τῆς καὶ Κωνσταντινουπόλεως κλήρου.

Piissimis sanctissimisque patribus nostris, iuxta religiosissimorum imperatorum nostrorum decretum ex uniuerso orbe in Ephesiorum metropoli congregatis, Cyrillo, Iuuenali, Memmoni, Flauiano, Firmo, Theodoto, Acacio, Amphilochio, Eleusio, Palladio, * Irenæo, Iconio, uniuersæque ^{* Beriniaco.} Synodo, Dalmatius, Sampsonius, Maximianus, Ioannes, Euander, Modestianus, Adelpsius, Philetus, Eulogius, Basiliscus, Florëtius, & omnis Constantinopolitanus clerus.

* Εἰρλωά- τῷ ἁγίῳ, Εἰρλωά- τῷ ἁγίῳ,

Supra pag. 538. & 612.

* Ἰσοτόπου πίνου

Αἰ καὶ ἐν νέᾳ ἡλικίᾳ τῶ ὀρθοδόξῳ δόγματι σεμνωόμενοι, τὴν τῶν ἀγίων πατέρων παράδοσιν φυλάττειν σπουδῶν ἠδὲ μεθῶ. ταύτης δὲ πάλιν ὡς τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης πρὸς ἡμᾶς ἐν μνήμῳ ἀχθέντες, δι' ὧν ὁ θεοσεβέστατος καὶ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κύριλλος ἐπιστολῆν πρὸς ἡμᾶς κατήξιωσε, χάρειν ὁμολογήσαντες τῶ σωτήρι θεῷ. * ἐπεὶ γοῦν πίνω τὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὀρθῆς πίστεως κατορθώματα πολλὰ καὶ μεγάλα, δηλαδὴ κατέστη ἡμῖν διὸ καὶ τὴν κατὰ τὴν τῆς παλαιᾶς πνευματικῆς ἡμῶν Νεστορίου, διὰ τὸ παραχαράξαι τὰ δόξολογικὰ καὶ εἰλικρινῆ διδασκόμενα, γενησθεσθαι ὡς τῆς ὑμετέρας γίνοντες θεοσεβείας, ὅτι μνημονωθέντας ἡμῖν χάρτας παρὰ τῶν ἁγίων βασιλέων,

SEMPER & ab incunte ætate orthodoxo dogmate gloriantes, toti in hoc fumus, vt sanctorum patrum traditionem conseruemus. De qua quidem per ea quæ sanctissimus piissimusque episcopus Cyrillus ad nos perscribere dignatus est, a vestra sanctitate nuper iterum admuniti, gratias egimus Saluatori Deo. Multa itaque & magna facinora, quæ pro eadem recta fide egregie gesta sunt, aperte nobis innotuerunt. Quare cum Nestorium, nostrum quondam antistitem, quod apostolicam, sinceramque ac piam doctrinam aduulteraret, a vestra pietate ordine locoque motum esse intellexissemus, commemoratas literas

a Theodosio & Valentiniano piif-
simis Christianissimisque impe-
ratoribus exhibitas nobis, tam-
quam a vestra sanctitate missas
accepimus, ac statim illas palam
in sancta Dei ecclesia, vniuerso
populo congregato & audiente,
legi curauimus. Sciat ergo ve-
stra sanctitas, populum nobis vna
voce consensisse, & magnis quo-
que laudum præconiis euexisse
cum sanctam & œcumenicam ve-
stram Synodum, tum victores
quoque imperatores, quod pium
vestrum conuentum omni studio
curassent. Nos porro gauisi, præ-
sentes rescripsimus. Nunc vero
celeberrimam vestram pietatem
obtestamur, vt pro nobis Deum
precetur, curamque omnem ad-
hibeat, vt, quod reliquum est,
sancta Dei ecclesia quæ apud nos
est, perfecte constituatur. Hoc
enim vel vnum magna vestra or-
thodoxi dogmatis prouidentia
reliquum adhuc esse intelligit, vt
hac ratione omnia Christo Do-
mino placentia ad finem perducantur, vniuersaque nostra nulli
alteri, nisi vestræ sanctitati, piifsi-
misque ac Christianissimis impe-
ratoribus accepta ferantur.

Dalmatius presbyter & archi-
mandrita, monasteriorum pater,
diuina sanctaque congregatio, vt
ores pro me, te obsecro.

Ὑμετέραν ἀγιωσύνην, ᾧ θεῶν καὶ ἱερῶν σωέλθους.

Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, ὡς
ἀποσαλέντας παρ' ἡμῶν, ὁσιώτα-
τοι, ἐδέξαμεθα, καὶ ἐπὶ τῆς ἀγίας
τῆς θεοῦ ἐκκλησίας ἀξιοδείξις παν-
δήμου ἀναγνωσθῆναι βίθις πεποιή-
καμεν. ἴσω οὖν ἡ ὑμετέρα ἀγιω-
σύνη, ὡς ὁ λαὸς σύμφωνος ἡμῖν
γεγῆνται, καὶ πολλὰς βίφημας
εἰς τὴν ὑμέτεραν ἀγίαν καὶ οἰ-
κουμένην ἐξήσαστο σύνοδον, εἰς
τὴν ἐπὶ Ἰουλιανῶν βασιλέως, ἐπὶ
Φροντίδα ποισησάντων τῆς θεοφι-
λοῦς ἡμῶν σωελθείας. ἡμεῖς δὲ ἡ-
δύντες τὰ ἐν χερσὶν αὐτῶν ἀγαθὰ
καὶ δὴ καὶ ἁγαθακοῦμον, ὑπερέ-
χεσθαι μὲν ἡμῶν τὴν ἀσπίδον ὑμῶν
θεοσέβειαν, * Φροντίσαι δὲ τῆς λει-
πομένης εἰς κατέσασιν τῆς παρ' ἡ-
μῖν ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας. τὸ πο-
ρὸν καὶ μόνον ὑπολοιπὸν εἶναι σω-
εῖ ἡ ὑμετέρα * μεγάλη τῆς ὁρθο-
δόξου δόγματος πρένοια· ὡς παύ-
τα ἐπὶ πέρας ἀγῆναι, τῶν δεσπο-
τικῶν ἐρέσκοντα Χριστῶν, καὶ μηδενὶ ἐ-
τέρα ἐπηρεαφῆναι, ἀλλὰ τῆ ὑμε-
τέρα ἀνόπη, τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα,
καὶ πῶς βίσεβείατοις καὶ φιλοχρί-
στοις βασιλέσιν.

Δαλμάτιος * πρεσβύτερος καὶ ἐπίσκοπος
δερχμανδρίτης, πατὴρ μοναστηρίων,
ὑπερέχεσθαι μου παρακαλῶ τὴν

ANNO CHRISTI 431.

Ἰσον ἀναφορὰς τῆς ἀγίας συνόδου
πρὸς τὴν σάκραν, τὴν ἀναγνω-
θεύσαν ἄρα τῆ μεγαλοπρε-
πέστατου κόμητος τ' σα-
κράν Ἰωάννου.

*Exemplum relationis sanctæ
Synodi, qua sacræ lectæ per
Ioannem sacrorum co-
mitem responde-
tur.*

Habetur
sup. pag.
701.

Τοῖς βίσεβέστατοις καὶ φιλοχρίστοις,
Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ,
νικηταῖς, Ἑσπαριούχοις, ἀεὶ Αὐ-
γούστοις, ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη-
κὴ συνόδος, ἡ χάρις Θεοῦ,
καὶ νόμιμα τῆ ὑμετέρου κερ-
τοῦ συναρχιεῖσα ἐν τῇ Εφεσίῳ
μητροπόλει.

*Piissimis Christianissimisque
Theodosio & Valentiniano,
victoribus, triumphatoribus,
semper Augustis, sanctæ & œ-
cumenica Synodus, Dei gra-
tia, vestræque maiestatis nu-
tu in Ephesiorum metropoli
congregata.*

HΜΕΝ φιλόχριστος ἡμῶν βα-
σιλεία, βίσεβέστατοι βασιλεῖς,
ἐν παύδων ἀπὸ τῆ πύθιν καὶ εὐ-
καρόνας ἐπεδείξατο ζῆλον· οὐ γὰρ ἔνε-
κεν καὶ εὐδὲ ἐν τῆς οἰκουμένης ἐπι-
σκοποῦ τὴν Εφεσίῳ καταλαβεῖν
βίσεβει διαπίσματι παρεκελεύσα-
το. τὸ δὲ νῦν ἡμῶν ἀναγνωδὲν γραμ-
μα τῆς ὑμετέρας γαλιωότητος διὰ
τῆ μεγαλοπρεπέστατου καὶ εὐδοξο-
τάτου κόμητος Ἰωάννου, οὐ μικρὰν
ἡμῶν ἐποίησε ἄρα χεῖρα, ἐνδείξαμε-
ν ἀπάτην ἰνὰ καὶ ψεύδος τῆς
ἀψεύδου ἡμῶν ἀρενοχλήσαν ἀ-
κοῆς. ὡς γὰρ παρ' ἡμῶν ἀναφορὰν
δείξαμενον τὸ ὑμέτερον κερτόν, κα-
ταίρεισιν ἔχουσαν τῆ ἀγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῆ ὁσιω-
τάτου καὶ θεοφιλεστάτου συνεπι-
σκοποῦ ἡμῶν Μέμνονος, οὕτω διὰ
τῆς γραμμάτων ἐδήλωσεν. ὅθεν μη-
δαμῶς ἰσχυρὸν ψεύδος ἐπὶ τῆς ὑμε-
τέρας φιλοχρίστου βασιλείας βίσε-
βημοὶ καὶ ἀπουδάζοντες, ἐταρση-
σαμεν ἀνετίθειν τῇ ὑμετέρῃ γαλιωότητι· ὅπερ ἡ οἰκουμένη συνόδος,
Concil. Tom. 5.

CHRIŒTIANISSIMA ve-
stra maiestas, piissimi princi-
pes, iam inde a pueritia zelum er-
ga fidem & Canones declaravit:
cuius rei gratia totius orbis epi-
scopos ad Ephesiorum ciuitatem
pio edicto conuocauit. Ceterum
vestræ serenitatis literæ modo
per magnificentissimum glorio-
sissimumque comitem Ioannem
nobis lectæ, non vulgarem nobis
perturbationem attulerunt. Of-
tendunt enim imposturâ quam-
piam & mendacium veraces ve-
stras aures obturbauisse. Perinde
namque sonant, ac si maiestas ve-
stra literas a nobis accepisset, quæ
Cyrilli sanctissimi sacratissimi-
que episcopi, & Memnonis san-
ctissimi Deoque dilectissimi coe-
piscopi nostri depositionem con-
tinerent. Quamobrem desideran-
tes, ac elaborantes, ne menda-
cium apud Christianissimam ma-
iestatem vestram vllum omnino
locum obtineat, omni cum fidu-
cia ad serenitatem vestram refe-
rimus, œcumenicam Synodum
B b b b b

(quæ vniuersum occidentem, cum magna vestra Roma & apostolica sede, totam item Africam, & totum Illyricum in confessu suo habet) prædictorum sanctissimorum, Deoque dilectissimorum episcoporum exauctorationem non fecisse, nec ea de re retulisse: sed potius viros istos propter orthodoxæ fidei zelum suspiciens, multis illos & apud Christum Dominum coronis dignos existimat. Solum autem Nestorium, nefariæ hæresis eorum qui hominem colunt, præconem loco mouimus, Christianissimæque maiestati vestræ id significauimus. Inter cetera autem illud non mediocriter nos afflixit, (quod ipsum quoque non absque fraudulenta subreptione factum apparet) illos qui ab œcumenica Synodo deficiuerunt, Ioannem Antiochenæ ecclesiæ episcopum, eiusque sectatores Cælestianos qui cum eo sunt, iam damnatos, inter nostra nomina insertos fuisse, vnamque ad nos & illos sacram missam esse. Sunt enim hi, de quibus iam dudum vestræ pietati manifestum fecimus, quomodo a nobis recesserint, Canonesque temerario ausu calcarint, ad contumeliam præfidum nostrorum se conuertentes, & ob illam proteruiam, qua in nos vsi sunt, vniuersæ œcumenicæ Synodi communionem sese priuauerint; & quomodo ad probationem vocati, nequaquam parere voluerint; eaque de causa ab vniuersali Synodo prorsus & a communione, & a quauis functione remoti fuerint. Hæc eadem nunc Christianissimæ maiestati vestræ significantes indicamus, nos propter talem illorum insolentiam,

ἡ πᾶσαν μὲν πλὴν δύσιν μὲν τῆς μεγά-
λης ὑμῶν Ρώμης καὶ τῆς ἀποστολικῆς
θεοῦ σωεδρῶσαν ἔχουσα, πᾶ-
σαν δὲ πλὴν Αφρικῶν, καὶ πᾶν τὸ Ἰλ-
λυρικόν, ἐκ ἐποίησε καὶ ταίρειαν τῆς
πρεσβυτέρων ἀγιωτάτων καὶ θεο-
φιλεσάτων ἐπισκόπων, οὐτε ἀνυψώ-
θεν· ἀλλὰ καὶ μάλλον ἔδυναν ἀνδρας
ἐπὶ ζήλω ὀρθοδοξίας θαυμαζου-
σα, πολλῶν ἡγεῖται καὶ παρὰ τοῖς αἰ-
θεροῖς ἐπαίνων, καὶ ἄρα τῶν δεσπό-
τη Χερσῶν τε Φαίων ἀξίους· μόνον δὲ
τῆς ἀδεμῆ του αἰρέσεως τῆς αἰ-
θεροπαστρῶν κήρυκα Νεστόριον κα-
τελόντες, ἀνυψώσαντες τῆς φιλοχρί-
στου ὑμῶν βασιλείας. καὶ αἰετοῦ δὲ οὐ μι-
κρῶς ἡμᾶς ἐθλίψαν, ἐκ συναρπα-
γῆς γυνέσθαι Φαινόμην, ὅτι ἔδυναν
δοξαθήσονται ἀπὸ τῆς οἰκουμένης
σωόδου, ἔδυναν ἑλὶ Ιωάννην τῆς Αν-
τιοχείας, καὶ ἔδυναν σὺν αὐτῷ Κελεσι-
νοῖς καὶ κληρικῶσι, τοῖς ἡμετέροις ἐπι-
τάξαι ὀνόμασι, καὶ μὴδὲ πρὸς ἡ-
μᾶς καὶ κείνοις σάκρω διαπέμψα-
σαι. ἔδυναν ὡν ἡδη μὲν καὶ πάλαι φα-
νερά τῆς ὑμετέρας δισέβειας κατεπέσ-
σαν, ὅπως μὲν ἡμῶν ἀπέσθαι ὅπως
δὲ εἰς ὕβριν πλὴν καὶ τῆς ἡμετέρας
πρεσβυτέρων τραπέτες, τοῖς τε κανό-
νας πατήσαι ἐτόλμησαν, καὶ εἰς αὐτῶν
ἀκοινωνήτους πάσης τῆς οἰκουμένης
σωόδου διὰ τῆς καθ' ἡμῶν πρεσβε-
τείας εἰργάσαντο· ὅπως τε καλοῦμε-
νοι εἰς ἐλεγχον, οὐδαμῶς ὑπακού-
σαι ἠέροντο, καὶ ὅτι πάντῃ ἀκοινώ-
νητοι διὰ τῆτο καὶ ἀνένεργητοι παρὰ
τῆς οἰκουμένης σωόδου γεγενᾶ-
σι. ταῦτα καὶ νῦν γνωρίζοντες τῆς ὑ-
μετέρας φιλοχρίστου βασιλείας δι-
λοδομῆ, ὡς διὰ πλὴν τοιαύτων αὐτῶν

ANNO
CHRISTI
431.

ἀποπίου, κὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμετέρας
 Νεστορίου ἀπάν κὶ μέλει νῦν ἀγώ-
 νας, οὐδαμῶς εἰς κοινωνίαν δέξασθαι
 ἡμετέρας, μήτε τῆς καθ' ἡμετέρας Νεστο-
 ρίου ὑπογράφαι ἀναγομένων, ἀλλ-
 λά κὶ τὰ ἐκείνη περιδήλωσ φρονουῦ-
 τας, ὑποπέσοντας ἢ κὶ τοῖς καθ' ἡμετέρας
 τε τῶν ἀπαικτον ἀπάν κὶ τῶν ἡμετέρας
 περιδρών ὀπιχέρησιν, καὶ διὰ τὸ
 ψέσασθαι, κὶ σωμαρπάσαι ἑλμῆσαι
 τὰς δισέβεις ὑμῶν ἀκοάς, κὶ δέομθα τὸ
 τῶν ἀνακείμην ὑμῶν βασιλείας,
 ἐπὶ μὲν ἀγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστά-
 τοις ὀπισκόποις, Κύελλον καὶ Μέ-
 μνονα, ἀποδοθῶμαι τῆς ἀγίας συνόδου,
 οὐδαμῶς ἀπὸ τῶν καθ' ἡμετέρας
 κληρικών, πλὴν δὲ πῖσιν φυλαχθῶμαι
 ἀσάλευτον, ἢ ἴσιν κὶ τῆς ἡμετέρας ὑπο-
 τῆς ἀγίου πνεύματος καθ' ἡμετέρας
 ψυχῆ, ἐκ περιδρών ὑμῶν παρὰ δε-
 δομένη, καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμετέρας
 ἀνεκλιμένους ὑπομνήμασι τοῖς
 κὶ Νεστορίου περιχθεῖσι, σφόδρα
 σεσαφύλισται· περιχθεῖς μὲν τῆς
 πῖστος τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγιωτάτων πα-
 τέρων τῆς τριηκοσίων δεκαοκτώ· πα-
 σης μὲν τῆς ἐπὶ αὐτοῖς περιχθεῖς ἰκα-
 νῆς οὐσης διελέχθαι μὲν τῆς ἐναν-
 τίων ἀσέβειαν, περιχθεῖς ἢ τὸ ὀρθόδο-
 ξον πῖσιν ἡμέλει τῆς νῦν φυλάξαι
 διὰ πάντων ἐσπουδάσατε. εἰ ἢ παρ-
 εσται τῶν ἡμετέρας κρατῆς ὑπὸ τῆς
 ἀκριβῶς διαγνώσθαι τὰ μεταξὺ ἡμῶν
 τε κὶ τῶν ἀποχριστιανῶν, πλὴν ἡμετέρας
 κορυφῶν ἰκετὸ βίου, τῆς ἀγίας συνό-
 δου ἐκπέμψαι οὐκ ἀνδοκίμασιν τὸ
 ἡμέτερον κράτος· ὡς κὶ τῶν περιχθεῖ-
 σων καθ' ἡμετέρας πλῆροφωρησθαι πλὴν
 φιλόχριστον ὑμῶν βασιλείου.

necnon propter certamina, quae
 in hodiernum usque diem pro de-
 posito Nestorio decertare non
 cessant, ad communionem illos
 admittere nullatenus voluisse,
 cum neque Nestorii depositioni
 subscribere sustinuerint, & aper-
 te quoque cum illo sentiant: tum
 ob id, quod propter immodestum
 aduersus praesides nostros cona-
 tum in Canones incidere: tum
 etiam ob id, quod piis vestris auri-
 bus mentiri, ac imponere non e-
 rubuerint. Oramus autem vestra
 maiestatem Deo dicatam, ut Cy-
 rillum & Memnonem sanctissimos
 Deoque dilectissimos episco-
 pos, cum per sacros Canones nul-
 lo modo sint condemnati, sanctae
 Synodo restitui curet, eamque fi-
 dem inconcussam custodiri faci-
 at, quae a maioribus tradita, ani-
 mae quoque vestrae a Spiritu san-
 cto inscripta haeret, & in commen-
 tariis contra Nestorium editis, &
 a nobis dudum oblatis, admodum
 dilucide explicatur: cum propo-
 sita quidem ibi sit fides sanctissi-
 morum trecentorum decem &
 octo patrum Nicenae quondam
 congregatorum: omnis vero in
 ipsis contenta actio sufficiat ad re-
 uincendam aduersariorum impie-
 tatem, & ad ostendendam ortho-
 doxam fidem, quam vos haecenus
 per omnia custodire studuistis.
 Quod si maiestati vestrae, quae in-
 ter nos, & illos qui se abiunxe-
 runt, acta sunt, exactius dignosce-
 re libuerit, sublimitatem vestram
 oramus, ut ad sanctam Synodum
 mittat quos probauerit; ut hac
 ratione de omnibus etiam coram
 plenius doceri queat Christi a-
 mans vestra maiestas.

Concil. Tom. 5.

Bbbbb ij

Exemplum epistolæ Cyrilli archiepiscopi Alexandrini, scriptæ ad clerum populumque Constantinopolitanum.

Ἰσον Ἐπιστολῆς Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, γραφείσης πρὸς τὸ κλῆρον καὶ λαὸν Κωνσταντινουπόλεως.

ANNO CHRISTI 431.

TVRBATA est admodum sancta Synodus, ubi accepit magnificentissimū præclarissimumque comitem Ioannem non omnia recte retulisse, adeo ut de nostro quoque exilio, qui istic sunt, consilium inirent: quasi sancta Synodus iniustam nefariamque exauكتورationem, quam Ioannes, & qui cum eo agunt hæretici, moliti sunt, acceptauerit. En altera igitur facta est a sancta Synodo relatio, qua se principis literis contristatam docet, & quod trium depositiones non acceptauimus: sed præsertim irrita se habere declarat quæ impie & illegitime ab illis, firma vero & rata potius, quæ a nobis gesta sunt. Docuerant enim (patres) & prima quoque relatione, ea se rescidisse, quæ præter Canonum præscriptum ab illis facta fuerant; quodque pro communionis sociis & coepiscopis nos habeant, & quod huiusmodi sententiam non mutant. Cum autem prædictus magnificentissimus vir nihil non tentauerit, quo Ioannes, & qui cum eo sunt, in sanctæ Synodi communionem recipiantur; in hodiernum vsque diem ne audire quidem huiusmodi vocem sustinuerunt: sed obsistunt quidem omnino, & dicunt: Fieri non potest ut ad hoc veniamus, nisi quod contra legem ab illis factum est, dissoluatur, ac Synodo tamquam qui deliquerint, supplices accidant, & Nestorium, illiusque dogmata

ΕΤΑΡΑΧΘΗ λίαν ἡ ἀγία συνόδος, ἀκούσασα ὅτι οὐ πάντα ὀρθῶς ἀνέλεγκεν ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος κόμης Ἰωάννης, ὥστε βουλεύεσθαι τὸν ἐκείνῃ καὶ πρὸς ἑξορίας καθ' ἡμεῖς ὡς τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀκανόνιστον καὶ ἀδοκίμον ἡρμοσμένον καὶ καταρῆσαι παρὰ τὴν Ἰωάννου καὶ τῶν αὐτῶν ἀρεσκῶν. ἰδοὺ τοίνυν καὶ ἑτέρα γέγονεν ἀναφορὰ πρὸς τῆς ἀγίας συνόδου, διδάσκουσα, ὅτι καὶ λυπεῖται ἡ τῶν δεσποτικῶν γραμμάτων, καὶ ὅτι ἐκατεδέξαμεθα τὰς τριῶν τῶν καταρῆσας καὶ ἑξαιρέτως μὲν, ἀκυροῦσθαι τὰ πρὸς ἐκείνων δυσεβῶς καὶ ἀδοκίμως ἡρμοσμένα, κατεπυλεῖσθαι ἢ μάλλον τὰ πρὸς ἡμεῖς. ἰδοὺ δὲ καὶ διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ὅτι ἀκυρα μὲν τὰ παρ' ἐκείνων ἀκανόνιστως ἡρμοσμένα πεποιήκασιν, κοινωνικοὶ ἢ ἡμεῖς καὶ συνεπισκόποις ἔχουσι, καὶ ὅτι τὸ ποιῆσαι ἐκείνωνται γνώμης. μὲν ἢ πεποιήκασιν τῶν μνημονωθέντων μεγαλοπρεπέστατος ἀνδρὸς, ὥστε ἐλθεῖν εἰς κοινωνίαν Ἰωάννου καὶ τῶν αὐτῶν τῆς ἀγίας συνόδου, μέλει τῆς σήμερον οὐδὲ ἀκοῦσαι λιπέροντο ποιῆσαι φωνῆς ἄλλ' ἐτίσανται μὲν πάντες, λέγοντες ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς εἰς τὸ ἐλθεῖν, εἰ μὴ καὶ τὸ πρὸς αὐτῶν ἀκανόνιστως ἡρμοσμένον λυθῆι, καὶ παρασώσῃ τῆς συνόδου ὡς πλημμελήσαντες, ἀναθεματίσασιν δὲ καὶ Νεστόριον, καὶ τὰ δόγματα

ANNO
 CHRISTI
 431.

αὐτῶν ἐβράβησεν. καὶ ἐν τούτοις ἡ
 πᾶσα ἐκκλησία τῆς συνοδου. ἔδοξε
 ἰσχυρῶς δὲ τούτου ὁ μνημονεύεις με-
 γαλοπρεπέστατος δὴρ, ἐπενόησε
 καὶ τῆτο, καὶ ἀπήγχε τὴν συνοδον,
 ἐκδοσιν πίστεως ἐβράβησεν ὁπιδουῶν
 ἀπὸ, ἵνα καὶ αἰετοῖς ποιήσωσι σω-
 θεῖαν, καὶ ὑπογράψαι, καὶ ἀνέλ-
 θη λέγων. ὅτι σωτήρια αὐτῶν εἰς
 φιλίαν, ἀνθρώπων λύπας ἔχοντας
 μεταξὺ ἀλλήλων. τῆτο νοήσασα ἡ
 ἁγία σύνοδος, πάλιν ἀνέστη ἀρε-
 παντὸς λέγουσα. ὅτι οὐκ ὑβρίζομεν
 ἑαυτοῖς. οὐ γὰρ ὡς αἰρετικοὶ κεκλή-
 μθα, ἀλλὰ ἡλθομεν πρὸς ἀρετου-
 μὴν ἡμῶν, καὶ ἐσώσωμεν καὶ
 οὐ χεῖρει ὁ βασιλεὺς τῶν μαθεῖν
 τῶν πρὸς, εἰδὼς αὐτῶν, καὶ ἐν αὐ-
 τῇ βασιλεύει. οὐ παρέβη πόνω οὐ-
 δὲ τῆτο πρὸς διὰ τῆς ἀνατολῆς. κα-
 κείνο δὲ γινώσκετε, ὅτι σωθέντες ἐκ-
 δοσιν πίστεως, ἐφιλονεικῶσαν πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ εἰσιν ἐν τῷ φιλονει-
 κῶν ἔπ. Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν καταδέ-
 χονται δοτόκον εἰπεῖν τῶν ἁγίων πρὸς
 ἑνὸς μὲν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ
 δὲ παντελῶς ἄρνοῦνται, καὶ φα-
 σιν ἐπομένως ἔχον ἔδοξεν ἡμῶν τῶν
 χρεῶν, ἢ ὑπογράψαι ποιῶντη φω-
 νῆ. ἀρχιμονοῖσι δὲ πανταχοῦ, αἰρε-
 τικοὶ δὲ κλημένοι. ταῦτα πάντες παρὰ
 τῆς θεοσεβείας ἡμῶν διδάσκουσιν,
 καὶ μάλιστα ὁ θεοσεβέστατος καὶ ἁγιά-
 τατος ἀρχιμανδριτῆς. μήποτε ὑπο-
 σέβας ὁ παρρησιῶν, ἔπειτα ἀντι-
 ἔπεσον εἴπη ἢ διδάξῃ, τῶν πρὸς ἁ-
 νων ἀκοῆς. μὴ δοκῶν δὲ ἡμῶν ἢ
 θεοσεβεία, μηδὲ δοκῶν ἡμῶν πρὸς
 τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἰδρωτάς, εἰδὼς ὅτι ἑαυ-
 τῶν παρατῆσι καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

scripto anathematizent. & in his
 vniuersa Synodi consistit instan-
 tia. Cum vero hac spe magnifi-
 centissimus ille vir, cuius memi-
 nimus, frustratus esset, aliud rur-
 sum excogitauit, & a sancta Syno-
 do petiit, vt fidei expositionem
 scripto sibi exhiberet: vt cum illi
 quoq; ipsius impulsu assensissent,
 ac subscripsissent, reuersus dice-
 ret: Redegi illos in amicitiam,
 qui humanis offensis inter se dissi-
 debant. Hoc intelligens sancta
 Synodus, iterum surrexit, diserte
 dicens: Nolumus nobis ipsi eam
 contumeliam irrogare. non enim
 tamquam hæretici (huc) vocati su-
 mus; sed venimus vt fidem laban-
 tem & exagitam stabiliamus,
 quã & stabiliuimus: nec opus est
 imperatori, vt fidem nunc discat,
 cum hanc sciat, & in ea baptiza-
 tus sit. Quare nec id quidem or-
 rientalibus successit. Sed & illud
 quoque sciatis, nempe, cum fidei
 expositionem componerent, in-
 ter se contendisse, & in ea alterca-
 tione etiam nunc versari. Nam a-
 lii ex illis sanctæ virgini deiparæ
 appellationem concedunt, vt et-
 iam fatentur illam hominis ma-
 trem: alii vero prorsus negant,
 adduntq; paratiores se esse vt ma-
 nus suas amputandas præbeant,
 quam vt huiusmodi voci subscri-
 bant. Vbique autem turpiter se
 gerunt, hæreticos se declaran-
 tes. Hæc a vestra pietate discant
 omnes, præsertim vero piissimi &
 sanctissimi archimandrita; ne for-
 te prædictus (vir) reuersus, quo-
 rumdam aures mulcens, alia pro
 aliis dicat, aut doceat. Ne vero
 pigrescat pietas vestra, neque no-
 stri causa labori infestens defatige-
 tur, sciens quod hac ratione Deo
 hominibusque seipsam commen-

det. Nam hic etiam piissimi episcopi, qui nos nunquam nouerant, per Saluatoris gratiam parati sunt animas pro nobis ponere, & cum lacrymis (nos) adeuntes, aiunt & exilium & mortem quoque simul subire se in votis habere. Versamur autem omnes in multa conflictatione, tum quod custodiamur a militibus, tum etiam quod ante nostra cubicula dormiant; maxime vero nos. Reliqua autem Synodus vniuersa defatigata est, & laborat; & complures mortui sunt: iam vero & ceteri, eo quod sumptibus destituti sint, res suas diuendunt.

καὶ ἐν ταῦτα γὰρ διὰ τὴν τῆς σωτηρίας χάριν ὁ μὴδέποτε ἡμᾶς εἰδότες τῆς θεοσεβείων ἰπποκόπων, ἐπιμίως ἐχοιοι τὴν ψυχὴν δύναι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ μὴ δακρυῶν προσέρχονται, λέγοντες, * καὶ σὺν ἐξοριδίῳ, καὶ σὺν ἀποθανεῖν, * δι' ἄλλης ἔχουσιν. ἐν πολλῇ ἡ θλίψις πάντες ἐσμὲν, καὶ διὰ τὸ φρερεῖται ἄρα στρατιωτῶν, καὶ πρὸ τῶν ἰδίων κοιτῶν ἔχον ἀύστου καθύδοντας, μάλιστα ἡμεῖς. ἡ ἄλλη πᾶσα σὺν ὁδοῦ ἀπέκαμε καὶ κάμνει, καὶ ὁ πλείους ἀπέθανον. λοιπὸν δὲ καὶ ὁ λοιποὶ τὰ ἑαυτῶν παρεσκόοισιν, ἐκ ἔχοντες ἀναλώματα.

ANNO CHRISTI 431.

Exemplum epistolæ a Memnone Ephesiorum episcopo ad ceterum Constantinopolitanum scriptæ.

Ἴσον ἰπποκόπης γραφείσης παρὰ Μემνονος ἰπποκόπου Εφέσου πρὸς κληρον Κωνσταντινουπόλεως.

QUANTA propter veram orthodoxamque Dei fidem in Ephesiorum ciuitate quotidie patiamur, id sermone explicari non potest. Turbationi enim turbatio absque vlla intermissione succedit. Fidei tamen vis & confessio multum nobis vt viriliter hæc sustineamus, roboris addit. Etenim magnificentissimus comes Candidianus milites interdum in nos concitans, totam ciuitatem tumultuationibus implet, omniumque simul vitæ necessariorum importatione per custodiam nos priuat. Multis etiam permittit in nos & in sanctam Synodum contumelias effundere, Zeuxippi incolis depositum Nestorium cum multa rusticorum turba custodientibus, qui ad id aluntur ecclesiæ pecunia, & per quos conuicia iacobitici κτημάτων, καὶ δι' ἐκείνων τὰς ὑβρεις κατεχόντων.

ΟΙΑ διὰ τὴν ἁληθῆ πίσιν τῆς ὀρθοδοξίας καθ' ἐκάστην ἕσπερο μένομεν ἐν Εφέσω, οὐδὲ λόγῳ παραστήσαι δυνατὸν. παρεχὴ γὰρ τῶν ἀπαύστως διαδέχεται. πολλῶν δὲ ἡμῶν ὑποπίδου ἄρα τῆς ταῦτα φέρειν γυμνάσις ἡ τῆς πίστεως ὁμολογία καὶ ἰσχύς. ποτὲ μὲν γὰρ ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης Κανδιδιανός, ἰπποκείων ἡμῶν τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὴν πόλιν τῶν ἀεχμῶν ἐμπληθῶν, καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν ἰπποκείων τῆς εἰσοκομίδης ἀποσεσῶν διὰ τῆς ἀφαιρικῆς, πολλοὶ δὲ συγχεσθῶν ὑβρεις κατεχέειν ἡμῶν τε καὶ τῆς ἀγίας σὺν ὁδοῦ πίστεως, τῆς τῆς Ζωξίππου παρεσκόοιτων τῶν καθηρημένων Νεστορείων, καὶ τῆς τῶν τρεφομένων, καὶ πολὺ πλῆθος χωρικῶν, ἀπὸ τῶν καὶ τῶν κατεχόντων.

ANNO
CHRISTI
431.

διεδέξατο κὺ τὴν πατριάρχην Εὐφροσύνην ἀπα-
ξίαν, κὺ τὴν μεγαλοπρεπέστατον κόμη-
τος Εἰρηνάμου τὴν καθημερινὴν ἀπά-
την τὴν ἀφελειέσαν, καὶ ἡ τὴν Αντιο-
χείων ἐπισκόπου Ἰσορίστια. μαρτυροῦσα
ὅτι ἡ ἀγία συνόδος τὴν μέλλουσαν αὐτῆν
ἐπιδημίαν γνήσεσθαι, ἡμῶσα, κὺ τὸ
κεχρηωσμένον τὴν ἰεροσύνην πλη-
ροῦσα, ἀπέστλέϊνας τὸν θεοφιλεστά-
των ἐπισκόπων μὲν κὺ διλαβεστάτων
κληρικῶν εἰς ὑπαύτησιν αὐτῶν. δύο
ταῦτα ποιῶσα, κὺ τὴν κεχρηωσμένην
πληροῦσα ἡμῶν, κὺ ποιῶσα Φανε-
ρόν, ὡς ὀφείλει τὴν πρὸς Νεστόρον
σωτηρίαν φυλάξασθαι, διὰ τὸ παρά
τὴν ἀγίαν συνόδον καθήκει αὐτὸν
τὸ ἀσεβείας ἐνεκα, ἧς ἐμελέτισεν.
οὐ συχωρηθέντες δὲ πρὸς τὴν ἐπομέ-
νων αὐτῶν στρατιωτῶν κὺ τὸν ὁδὸν αὐτῶν
περιπατεῖν, οὐδὲν ἤπλον ἠκολούθησαν,
κὺ τὴν οἰκίαν ἐντα κατέλυσε, κατὰ
λήφασιν, κὺ πολλὰς παροικαρχή-
σαντες ὥρας, καὶ μὴ συχωρηθέντες
τὴν πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι σωτηρίαν,
ἐμεινδύοντες ὑπερέχοντες. μὲν δὲ
πολλὰς ὥρας, τὴν δόξαν αὐτῶν, με-
τεβίβασεν ὁ δὲ θεοσεβέστατος ἐπισκό-
πος, καὶ ὁ δὲ διλαβεστάτος κληρι-
κοῖς, εἰσάγων αὐτὸν διὰ στρατιωτῶν.
ὡς δὲ τὰ παρά τῆς ἀγίας συνόδου
Φανέρῃ πεποιθήσασιν αὐτῶν, συνεχώ-
ρησε τὴν μεγαλοπρεπέστατον Εἰρηνάμον,
καὶ ὁ δὲ συνὸν αὐτῶν ἐπισκόποις τε καὶ
κληρικοῖς, ἀφορήτοις ἐπιτίμειαι πλη-
γὰς τοῖς ἡμετέροις συλλεπτοῦργοις, καὶ
τοῖς κληρικοῖς, ὡς κὺ κινδύνοις αὐ-
τῶν παροικαρχήσασιν. τούτων ὅτινυν
γεγνημένων, παραγυρόμενοι εἰς τὴν
ἀγίαν συνόδον ὁ δὲ ἄποσταλέντες θεο-
σεβέστατοι ἐπίσκοποι, κὺ τὰς πληγὰς

stantur. Hanc porro insolentiam
& temeritatem, quotidianaque
Irenæi magnificentissimi comitis
imposturas, quibus simpliciores
circumuenit, excepit Antioche-
ni episcopi præsentia. Cum enim
sancta Synodus aduentum ipsius
appetere intellexisset, honorem,
& quam oportuit sacerdoti obser-
uantiam impendens, quosdam
Deo dilectissimos episcopos cum
nonnullis quoque religiosissimis
clericis obuiam illi misit, hæc duo
faciens, nempe & debitum illi ho-
norem deferens, simulque vt a
Nestorii, propter impietatem quã
professus fuerat, a sancta Synodo
depositi, colloquio se abstineret,
cum commonefaciens. Cum au-
tem militum comitatu impediti,
cum per viam alloqui non pos-
sent; nihilominus tamen pone ad
illius diuersorium vsque consecuti
sunt. Multis autem horis ibi
prætolantes, neque vllam eius
conueniendi copiam obtinere va-
lentes, militum contumeliis in-
terim onerati, tamdiu manserunt,
donec post diurnam moram,
cum videlicet ita illi visum iam
esset, piissimos episcopos, religio-
sissimosq; clericos accersitos, per
milites ad se introducit. Postea-
quam vero quæ a sancta Synodo
in mandatis habebant, illi expo-
suisent, per magnificentissimum
comitem Irenæum, ceterosque
qui cum ipso aderant, episcopos
atque clericos, intolerabiles com-
ministris nostris & clericis plagas
inferri permisit, ita vt in (vita)
quoque discrimen adducti fue-
rint. His itaque transfactis, piissimi
episcopi qui ad illum missi fue-
rant, ad sanctam Synodum rede-
unt, plagasque sibi impositas
ostendentes, & quæ acciderant

exponentes, ad commentariorum actionem proposito sancto euangelio, sanctam Synodum ad indignationem commouerunt. Iam vero nonnihil illius insolentiam refrenantes, eum excommunicationi subiecerunt, quæ & ipsi denunciata est. Accepimus enim scriptum quoddam, certum illius temeritatis, illegitimæque eiusdem sententiæ argumentum, nullo certo auctore editum, nulla subscriptione munitum, in quadam ciuitatis parte fuisse propositum. Quotidie autem venerandum senatum, illustrissimosque (ciues) ad se euocans, magna importunitate flagitabat, vt eorum suffragiis alius in meum locum ordinaretur (episcopus.) vt omnes orthodoxi ciuitatis incolæ oratoria occuparent, ibique sese continerent, ne illius temeritas & nefarius ausus publice propositus (quod vulgi sermone circumferrebat) effectum fortiretur. Vnde ad sancti Ioannis euangelistæ basilicam ascendens, & quod ibidem ordinaturus eum esset, diuulgans, seditionem tumultuationemque eo in loco concitauit. Tanta namque armatorum insolentium multitudine comitatus ascendit, vt aliquos ibi mendicantium seminecēs reliquerit: & quasi affectus fuisset iniuria ab iis qui ibi reperti sunt, vt Synodo inuidiam possit conflare, (apud imperatores & alios) conquestus est. Quare sanctissimi viri omni adhibito studio fatagite, vt vesana ac temeraria Ioannis sociorumque illius sententia palam fiat; magnificentissimique comites, qui quotidie ciuitatem & fidem conturbant, hinc discedant; ne callidiorum subreptione, quæ fidei sunt, adulterari contingat.

Ἐπιδείξαντες, καὶ τὰ γενημένα διηγησάμενοι, ἐπὶ πρῶτος ἰσομνημάτων ἁγίου διαγγελοῦ πρεσβυτέρου, εἰς ἀνανάκτησιν διδύμισαν ἁγίαν σωφρόν καὶ μικρὸν αὐτὸν σωφρονίζοντες, ἀκοινώνητον αὐτὸν πεποιήκασι καὶ γενησάτω αὐτῷ ἡ ἀκοινωνησία φθώρεθ. Ἐγνωμὴν γὰρ, ὡς αἰώνυμὸν ἡ καὶ ἀνυπόγραφον κατὰ μέτρος τὸ πόλεως πρεσβυτέρου, δηλοῦν αὐτῶν τὴν ἀπαξίαν καὶ ἀκανόνιστον γνώμην. καθ' ἐκάστην δὲ πρεσβυτέρου λαμβανόμενος τὸν σεμνὸν βουλευτήριον, καὶ τῶν λαμπροτάτων, καὶ * ἕξ αὐτῶν μὲν ἀνάκτης * ἑαυτοῦ ἡ φρίσματά, ὡς εἰς τὸ πόρον (C) ἐμὸν χροτῶσιν, ὡς πάντας τῶν κατὰ τὴν πόλιν, ὁρδοδόξους τυγχάνοντας, τῶν δικηλαίων καὶ φθώρεθ * οἴκοις, * ἑαυτοῦ καὶ ἐν αὐτοῖς οἴκῃν ἵνα μὴ ἡ ἐκείνου πρεσβυτέρου, καὶ ἀκανόνιστος δρασύτης ἡ διὰ τὸ πρεσβυτέρου εἰς ἔργον ἀχθῆναι φήμης. ὁ δὲν καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ διαγγελοῦ ἀνελθὼν, τῶν * ὑπεμ- * ἑαυτοῦ φθώρεθ, ὡς ὁ φέλει αὐτὸν ἐκείνους χροτῶσιν, εἶσιν καὶ ταραχῶν τῶν πόρον * ἐποίησε, καὶ μὲν πλῆθους ἀτάκτων * ἑαυτοῦ ὀπισθιμένων ἀνελθὼν, ὡς καὶ ἵνας τὸ ἐκείσε πτωχῶν ἡμιδανείας ποιῶσιν: καὶ ὡς ὑβριστεῖς πρὸς τὸ ἐκείσε, αἰνῶθεν ἐπὶ φθῶρεθ τῆς ἁγίας σωφρόνου. κατὰξιώσατε τίνω ὁσιώτατοι πᾶσαν σουδὴν δεῖσθαι, καὶ πῶν ὀπίνοισιν καὶ ἀκανόνιστον γνώμην Ἰωάννου καὶ τῶν σωφῶν αὐτῶν δημοσιδύσιν, * πρὸς τὸ καὶ * ἑαυτοῦ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων κόμητας ἐν τῷ δὲν ἀναχωρήσιν, τῶν καὶ ἡμέρων ταραχῶν τῶν πόρον καὶ πῶν πῶν, ἵνα μὴ ἐκ σουαρπαγῆς τούτων νοθῶνται τὰ τῆς πίστεως.

* Γεε

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 431.
* 1001 ad-
φρασε σα-
λίσας πα-
ρα τ' αγίας
συνόδου
εως τ' η-
καθίσταται
βασιλίας
Θεοδότου.

* Περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς βασι-
λέων ἀναφορᾶς.

Τοῖς ἀλαβεράτοις καὶ φιλοχρί-
στοις βασιλεύσι, Θεοδοσίῳ καὶ
Οὐαλεντινίδω, νικηταῖς, ἑγ-
παρχοῖς, αἰαυγύστοις, ἡ ἀ-
γία καὶ οἰκουμένη συνόδος,
ἡ χεῖρ τοῦ θεοῦ, καὶ νδύματι
τῆ ὑμετέρου κατὰ τὴν σωμα-
χθεῖσα ἐν τῇ Εφεσίῳ μῆτρῳ-
πόλει.

* ὑπο-
γραφή
καὶ τῆς
Νεστορίου δι-
δασκαλίας.

Τὸ μὲν ὑμέτερον κατὰ τὸ οὐ πε-
ρεῖδε πλὴν ἀληθῆ πίστιν ὑπο-
γραφομένην τῆς Νεστορίου διδασκα-
λίας, καὶ Ἰουδαίων ὀνειδίζοντος τῷ
δεσπότη Χριστῷ, ἀδ' ἡμᾶς καὶ διὰ τῆ
ἡμετέρου σωτηρίου ὑπέμεινε ἀν-
θερότητα πᾶσιν ἀλλὰ βδελυξάμενη
ἡ ὑμῶν ὡσεὶ εἰς τὸν τοῖς καὶ Χρι-
στοῦ λόγους, ἐκ πάσης ἔχον τῆς ὑφ'
ἡλίον ἡμᾶς σωμαχθεῖσαι ποσέτα-
ξεν ἐν τῇ Εφεσίῳ μῆτρῳ πόλει, παρῆ-
ναι τὰ τ' πατέρον καὶ τῶν ἀποστόλων τ'
ὡσεὶ εἰς βουλομένη δόγματα. ὅθεν
συνελθόντες, καὶ κοινῇ κελύβει βεβαιώ-
σαντες πλὴν ὑπερῶσαν πρὸς τούτου πί-
στιν παρὰ τῆς τετρακοσίων δεκαοκτώ
τῆς ἐν Νικαίᾳ σωμαχθέντων ἁπλῆ τῆ
τῆς μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου,
Νεστορίον τε καινοτομοῦντα ταῦτα πλὴν
πίστιν κατὰ ἀληθῆ τέχνην λό-
γων, καὶ ἐπιδοκίμους θεοφίμασι πρᾶ-
ξι ἀπὸ τῆς ὡσεὶ εἰς τὸ φρόνημα,
τῆς ἱερατικοῦ βαθμοῦ κατὰ τὸν ἴδιον,
κατὰ τῆς ἱνὰ λουμὸν τῶν λόγων αὐτῶν,
* τῆς ἐκκλησίας ὁππνεμόμενον, εἰρ-
* ξαι βουλομένοι. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἱνασ
* ἀελοκομῶν τῆς ὁππνοκώπων ἡδὴ σωμαχθέντας, καὶ τὰ αὐτῶν φρονουῦντας,

* τῆς ἐκ-
κλησίας
* σωμαχ-
θόντες.
* ἱερατικοῦ
* βαθμοῦ
* κατὰ τὸν ἴδιον

Concil. Tom. 5.

* De subscriptione imperato-
rum relatio.

Piissimis Christianissimisque im-
peratoribus, Theodosio & Va-
lentiniano, victoribus, trium-
phatoribus, semper Augustis,
sancta & ecumenica Syno-
dus, quæ per Dei gratiam, ve-
stræque maiestatis nutum in
Ephesiorum metropoli con-
uenit.

* Exemplū
relationis
missæ a fan-
cta Synodo
ad piissimū
imperatorē
Theodo-
sium. al. Re-
latio fan-
ctæ Synodi
ad impera-
tores pro
restitutione
Cyrilli &
Memnonis.

V E S T R A quidem maiestas
non est passa veram fidem Ne-
storii doctrina labefactari, qui
Christo Domino passiones huma-
nas, quas propter nos, nostramque
salutem sustinuit, cum Iudæis pro-
bro vertit: imo vero pietas vestra
huiusmodi contra Christum ser-
mone detestata, ex vniuerso pro-
pe orbe ad Ephesiorum metropo-
lim congregari nos iussit, ut patrū,
apostolorumq; pia dogmata con-
firmarentur ac statuarentur. Ob eam
itaque causam in vnum congregati,
fidem a trecentis decem & octo
(patribus) qui in Nicæa ciuitate
sub beatæ memoriæ Constantino
conuenerant, expositam, commu-
ni iudicio corroborauimus: Ne-
storii vero peregrinis sophisma-
tis, artificiique sermonum illam
fidem adulterare, pietatisque sen-
tentiam nouitatis studio labefa-
ctare deprehensum, sacerdotali
gradu mouimus, eius doctrinam
veluti pestem quamdam eccle-
sias depascentem comprimere vo-
lentes. Sed quoniam nonnullos
quoque episcopos iam nutan-
tes, Nestoriique sensu imbutos,

Ccccc

imo in illius blasphemiam indu-
ctos comperimus, omnes qui ead-
dem cum eo sentiunt, a commu-
nionem exclusimus, donec perdi-
ta illius doctrina reiecta, catho-
licam & apostolicam fidem agno-
scant: cui omnes iam inde ab ini-
tio firmiter innixi salutem conse-
quimur. Et nos quidem hæc de-
creuimus, vt qui in errorem acti
fuerant, hac ratione corrigeren-
tur, ipsorum poenitentiam expe-
ctantes. Illi vero (cum triginta ef-
sent numero, paulo plures, multi-
que ex ipsis etiam propter alia cri-
mina Canonibus obnoxii, & re-
uerendissimum Ioannem Antio-
chenum episcopum adsciuisent,
qui & ipse quoque quod admo-
dum tarde venisset, culpam sus-
tinebat; alii de aliis hæresibus
conuicti, nonnulli quoque ex illis
loco iam moti) ad poenitentiam
quidem non venerunt, sed ad pa-
trocinandum Nestorio inter se
conuenientes, contra sanctæ &
oecumenicæ Synodi præfides de-
positionis sententiam scribere, e-
amque veluti ab vniuersa Synodo
profectam, ad vestram pietatem
deferre ausi sunt: quam vestra ma-
iestas cum accepisset, firmam esse
iussit; ab ipsa nimirum Synodo
ortam esse rata, & non contra Sy-
nodum ab illis contextâ, qui cum
Nestorio sentiunt, seque de nobis
propter Nestorii depositionem vl-
ciscuntur; nullum profus crimē,
quod contra sanctæ nostræ Syno-
di duces proferre queant, habentes.
Atque ita ausi sunt piis vestris
auribus fucum facere, vt depofi-
tio, quam contra sanctam Syno-
dum moliti sunt, approbaretur;
quæ tamen neque legitime, ne-
que canonicè, neque a multis
decreta est. Quapropter & sancta

καὶ τῆ ἐκείνου βλασφημία σωυ-
παχθέντας, ἀπαντας ἐδὺ τὰ * αὐ-
τὰ Φρονουώτας ἀκοινωνήτοις πεποιή-
καμεν, μέγεις αὐ δόποσαντες τῆς
διεφθαρμένης ἐκείνου διδασκαλίας,
ἐπιγνώσι τὴν καθολικὴν καὶ δόπο-
σολικὴν πίστιν, ἢ ἀνώθεν ἐπὶ φειδόμενοι
ἀπαντες σωζόμεθα. ἄλλ' ἡμεῖς μὲν
ἐπὶ διορθώσε τῆς ὑποπαχθέντων νουῶ
ἐν τῆ πλάνῃ ὡρίσαμεν ταῦτα, τὴν
αὐτῶν ἐκδέχόμενοι μετὰ μέλειαν·
αὐτοὶ δὲ τελείοντα (ὧ) δριθμόν ὄν-
τες, μικρὰ πρὸς ἡσαν γὰρ ἑνὲς ἐν
αὐτοῖς καὶ ἄλλοι ἐπέρον αἰπιῶν τοῖς καιό-
σιν ὑποδύθωσι, καὶ πρὸς ἠληφότες
(ὧ) δὲ λαβέσατον ἐπίσκοπον τῆς Αν-
τιοχείων Ἰωάννην, ὅς καὶ αὐτὸς ὑπὲρ
πολλῆς βραδυτήτος ὑποδύθωσι ἰὼ
αἰπάσε· ἄλλοι δὲ ἐφ' ἐτέροις αἰρέσε-
σιν ἐλεγχόμενοι, ἑνὲς δὲ αὐτῶν καὶ ἡδη
καθηρημένοι· πρὸς μετανοίαν μὲν
ἐκ εἶδον, σωπαχθέντες δὲ ἐπὶ πρὸ-
σασία Νεσορέου, καὶ τῆς ἐξάρχων τῆ
ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου κα-
ταίρεσι γράψαι πεπολιμήκασι, καὶ ὡς
ἐν πάσις τῆς συνόδου γεγνημένῳ
ἀνήγαγον ἐπὶ τῆ ὑμῶν βίσεβειδου. ἰὼ
δεξάμενον τὸ ὑμέτερον κρῆπος, ἐκέ-
λευσε μένειν, νομίσασι ἐν τῆς συνόδου
ταῦτῳ γεγνηῆσθαι, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς
συνόδου παρὰ τῆ τὰ Νεσορέου Φρο-
νουώτων, καὶ ἀμνωομένων ἡμας ἐπὶ
τῆ καταίρεσι Νεσορέου, ἐκ ἐκκλημα-
λέξαν δωμαμένων καὶ τῆς ἐξάρχων
τῆς ἀγίας ἡμῶν συνόδου. καὶ ἐπόλη-
σαν ἀπατήσαι τὰς θεοφιλεῖς ὑμῶν ἀ-
κοαῖς, ὡς δεχθῆναι καὶ τῆ πρὸ αὐτῶν γε-
νομένων καὶ τῆς συνόδου καταίρεσι·
ἰὼ οὐδὲ ἐνδέσμως, οὐδὲ κανονικῶς,
οὐδὲ πολλοὶ πεποιήκασι. διὸ καὶ ἡ ἀγία

ANNO
CHRISTI
431.
* αὐτοῖ

* οὐκ ἔστι
σαδων, ἢ ἡ
συνοδος

ANNO
CHRISTI
431.

συνόδου ἐν δέσμῳ καὶ κανονικῇ πράξει
 ἀνέβη τε ἡ ἰσὺς αὐτῶν ὑβριστικῶς καὶ
 ἐκ βιολῶος κερμιδία. ὅθεν καὶ τὰ Φιλιπ-
 ποῦ ἀπάντες ἐπὶ τὸ κράτος τῶν ὑμῶν
 βίσεβείας, δεόμενοι τὰ μὲν καὶ Νεστο-
 εῖς πεπραγμένα, καὶ τῶν τὰ Νεστοεῖς
 φρονουμένων, ἔχον τὸ ἴδιον ἰσῶν. Ἐξ
 ἧρὰ τῶν ἐκδικουμένων Νεστοεῖον, διὰ
 τὸ φρονεῖν τὰ ἐκείνη, ἀθέσμως γεγε-
 νημένα καὶ τῶν ἑξάρχων τῶν ἡμετέρας
 συνόδου, μὲν ἀπερακτὰ τε καὶ δε-
 γὰ ὡς μήτε ἀκοιούτως ἢ κανονικῶς,
 μήτε ἐπὶ πλάσμασιν ἐκκληζόμενων
 γεγενημένα, ἀλλ' ἀμύνης ἐνεκα μόνης
 παρὰ τῶν φρονούντων τῶν Νεστοεῖς καὶ τῶν
 ἀγίας συνόδου πεπολημένα. εἰ γὰρ
 * ἄλογος ἢ καὶ Νεστοεῖς τῶν ἀγίας συν-
 ὁδῶν ψήφους γεγενημένη, καὶ πᾶσι τὸ ὑ-
 μέτερον κράτος ἐδέξατο, ὡς Νεστορίου
 γυμνῶ κηρύξαστος τῶν ἀσεβείων, ἄλο-
 γον δὴ πῶς σιωρῶ καὶ τὸ ὑμέτερον κρά-
 τος, τὰ πεπραγμένα καὶ τῶν ἀγίας συν-
 ὁδῶν ἧρὰ τῶν φρονούντων τῶν Νεστοεῖς,
 ἀπερακτὰ παντελῶς μὲν καὶ ἀκυρα,
 ὅς ἐδεμίαν ἀγίας τὸ ἄλογον ἐχούσια,
 ἢ ἐκ μόνης ἀμύνης, ὑπὸ ὧν καὶ Νεστο-
 εῖς ἢ ἀγία καὶ μεγάλη συνόδος ἐπρα-
 ξε. δεόμεθα τοίνυν ὑμῶν κράτοις,
 ἀνεῖναι λοιπὸν ἡμᾶς τῆς θλίψεως,
 καὶ κελύσαι δποδοθῆναι ἡμῶν ὅσον
 ἑξάρχους τῆς ἀγίας πᾶντες συνόδου,
 ὅσον θεοφιλεσάτους ἐπισκόπους, Κύ-
 ρελλον καὶ Μέμνονα. ἄλογον γὰρ ἐκ-
 δικηθείσης καὶ τῆς βίσεβείας, καὶ τῶν
 βλασφημούντων αὐτῶν πεπαυμένων,
 ὅσον σωμαθλήσαντας ὑπὸ τῆς πίστεως
 * ἡμῶν ἡμῶν δπολαύειν, οὐ συγκατα-
 κρίνεσθαι καὶ τῶν ἐκκληζόμενων ἐπὶ
 τῆς ἀθέσμοις καὶ τῶν δεσποῦ Χρι-
 στοῦ βλασφημίας.

Concil. Tom. 5.

Synodus legitima canonicaque
 actione, ea quæ contumeliose &
 absque vlla ratione ab ipsis iudi-
 cata fuerant, euerit. Vniuersi
 proinde ad pietatis vestræ maie-
 statem confugimus, supplican-
 tes, vt quæ contra Nestorium, e-
 iusque sectatores gesta sunt, ro-
 bur suum obtineant; cetera vero,
 quæ ab illis qui Nestorium vindic-
 cant, eo quod eiusdem cum illo
 sententiæ existunt, contra Synodi
 nostræ duces illegitime facta sunt,
 inefficacia & irrita maneat; vt
 quæ neque conuenienter, neque
 canonice contra eos qui de nul-
 lo crimine conuicti sunt, sed sola
 vindictæ libidine per temerita-
 tem aduersus sanctam Synodum
 perpetrata sunt ab illis qui cum
 Nestorio sentiunt. Etenim si san-
 ctæ Synodi sententia in Nesto-
 rium apertæ impietatis præco-
 nem lata, est iusta, & vestra maie-
 stas illam approbavit; intelligit v-
 tique, quæ contra sanctam Syno-
 dum ab illis qui cum Nestorio sen-
 tiunt, facta sunt, inefficacia peni-
 tus & irrita manere, cum ex nulla
 prorsus bona & consentanea cau-
 sa nata sint, sed ex solo vindictæ
 studio, ob ea quæ sancta & magna
 Synodus contra Nestorium gef-
 sit. Obtestamur proinde vestram
 maiestatem, vt tandem nos ab hac
 tribulatione liberet, Cyrillumque
 & Memnonem Deo deuotissi-
 mos episcopos, sanctæque huius
 Synodi principes, restitui nobis
 iubeat. Consentaneum est enim,
 vt vindicata iam pietate, illisque
 refrenatis qui eam labefactabant,
 hi qui vna nobiscum pro fide de-
 certarunt, honore perfruantur,
 non vt cum illis qui de nefandis
 in Christum blasphemii conuicti
 sunt, condemnentur.

Ccccc ij

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus supplici huic libello subscripti. Subscripserunt itidem & omnes episcopi in commentariorum serie recensiti.

Ιουβενάλι ὁ Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπέγραψα τῆς δέησεν. ὁμοίως καὶ πάντες ἐν τῇ ἐκείνῃ ἱστορημάτων Ἐπίσκοποι.

ANNO CHRISTI 431.

*Epistola missa a sancta Synodo episcopis, presbyteris, & diaconis qui sunt Constanti-nopoli.

*Epistola Synodica ad clerum Constantinopolitanum.

Sancta Synodus, quae per Dei gratiam, piissimorumque imperatorum iussum Ephesi convenit, dilectis & desideratissimis comministris Constantinopoli agentibus, & religiosissimis eiusdem civitatis presbyteris & diaconis.

*Γρὸς ὁ κληρον Κωνσταντινουπόλεως σιωδικὴ Ἐπιστολή.

Ἡ ἁγία σωόδος, ἡ καὶ Θεοῦ χάριν, καὶ θεασίμα τῶν ὁσέβειστων βασιλέων ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει συγκροτηθεῖσα, τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ ποθνοτάτοις συλλειτουργοῖς, τοῖς καὶ πλὴν Κωνσταντινουπόλεως διατέλοισι, καὶ τοῖς ὁσέβεισταις πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως.

* Epistola missa a sancta Synodo episcopis, presbyteris, & diaconis qui sunt Constanti-nopoli.

QUI in tanta rerum fluctuatione versamur, tantisque bellis vndique impetitur, nec vlllo tamen interea pacto vel ad placidum serenumque piissimorum & Christianissimorum imperatorum aspectum, vnde solum a tantis his molestiis liberationem sperare licebat, admittimur; quam aliam consolationis rationem inire possumus, quam ut quae nos vrunt, apud nostra membra deploremus? Vos autem oecumenicae Synodi membra estis, qui pietatis zelum per omnia ostendistis. Sciat itaque pietas vestra, Ephesum perinde ac carcerem prorsus nos inhabitare; in qua iam trimestre spatium vsque adeo arcte inclusi tenemur, ut neque per mare, neque per terras libere & absque discrimine quempiam omnino vel ad pium comitatum, vel in aliquem alium locum amandare queamus. Nam quotiescumque ea quae misimus, reddi contigit,

ΤΟΙΣ ἐν ποσῶν τελευμῶν καθεσῶσι παραμύθων, καὶ πολὺ μὲν πανταχόθεν δεχόμενοι τὸν πόλεμον, ἐδαμῶς δὲ συγχωρούμενοι, ἕτερον ἡμερον καὶ χαλιῶν τῶν ὁσέβειστων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων θεασάσθαι πρὸς ὅσον, ὅσον ἡ μόνον ἐλπίξεν τῶν δυσχερῶν πλὴν λύσιν, ποῖον ἡ ἄλλω Ἐπινοηθῆναι παραμύθιον, ἢ πρὸς τὰ ἴδια μέλη τὰ καθ' ἑαυτῶν ἀποδέσασθαι; ὑμεῖς δὲ μέλη τῆς οἰκουμένης σωόδος, τὸ ὑπὲρ τῆς ὁσέβειας ἕτηλον διὰ πάντων Ἐπιδοξάμενοι. Τίγαροῦν γινωσκέτω ἡ ὑμετέρα ἀγάθεια, φρουρας οὐδὲν πλέον ἡμᾶς τῆς Εφεσίῳ οἰκεῖν, ἢ τεμνυαῖον χρονον λοιπὸν ἐν ταύτῃ κατὰ κελεύσασθαι, μήτε διὰ θαλάσσης, μήτε διὰ γῆς ἀκινδύως καὶ ἀδύως ἐκπέμπειν πνασ Ἐπὶ τῶν ὁσέβεισταις στρατόπεδον ἢ ἐφ' ἕτερον τόπον συγχωρούμενοι, καὶ ὑπὲρ ὅσας τὰ ἑτέρῃ ἡμῶν διαπεμφθέντα ἀποδοθῆναι ἴχουσε,

ANNO CHIRSTI 431

διαμυρίων κινδύων οὐ ταῦτα κομι-
 ζοντες, ἀλλ' ὅτ' ἄλλως μετὰ τοιαύτων ἰ-
 μῶν, σαδὶ μὴ δεδιώμεν. ἀπὸν ὃ ἔ-
 οὕτως ἡμᾶς φρασεῖσθαι, ὅτι πάντα τὰ
 * καθ' ἡμᾶς * ψευδῶς πρὸ ὕπερβασίας
 βασιλείᾳ ἀναφείρεσθαι. Ὁ μὲν γάρ, ὡς
 μανθάνομεν, ὡς ἐπὶ ἡμῶν ἔργαζο-
 μῶν, ἔπειτα τὰς ὑπερβασίας ἐδίδαξαν ἀ-
 κοῦς ἄλλοι ὅς, ὡς τ' οἰκημενικῆς ἡμῶν
 σωόδου καθ' ἡμέραν τὰ πάντα θεο-
 φιλέσων κὶ ἀγιώτων ἑρχομένων ἐπίσκο-
 πον Ἀλεξανδρείας Κύριλλον, κὶ ὅν
 ἀγιώτατον ἔδειξεν ἑπισημον σὺν ἐπι-
 σκοπον ἡμῶν Μέμνονα, οὕτως ἀνέγε-
 και ἐπὶ λησάν. ἔπειτα ὅτ' ἄρχαι κὶ τὰ το-
 ῦσα ἀεὶ ἐν ἀρῆσει, ὡς ἡμῶν κα-
 τὰ τὴν ἀμετακλήτων τῶν ὁμοσεβείας σωε-
 δρῶν εἰς φιλικούς λόγους ἐλάθην, ὡν
 ἕξις ἀρῶν ὅτ' ἀντιοχείων Ἰωάννης ὄψι.
 κὶ ὅτ' ἔμὴ ταῦτα γνωσθῆναι, ἢ πολ-
 λὴ καθ' ἡμῶν φρουρά, κὶ ὁ πολίτης ἴ-
 νε) πόλεμος. ἐν ἀμηναιά τῶν ὕ-
 πὸν ἔχοντες οὐ μικρὰ, περὶ τ' ὅτι μετ-
 ῶν γὰρ ἄψαυ θεοσεβείας * ἐσθλαμῶν
 εἰδότες, ὅτι τέκνων γνησίων τῆ οἰκισμε-
 νικῆ σωόδου ἐπέχοντες τὰς ἔξιν, κὶ ὅτ' ὁ ὁ-
 τοδοξὸν πῶν περὶ ὁμοσεβείας μετὰ
 ἀνεχόμενοι, μὴ πολλῆς ἰκασίας, καὶ
 σακρυάτων, κὶ πούτων τ' γραμμάτων,
 προσεπιπόντες τῶ ὑπερβασίας κὶ φι-
 * ἵσας δι-
 δάξαι
 * καθ' ἡμᾶς
 * ἀποδείξει
 λογιστῶ βασιλείᾳ, διδάξαι, τὰ καθ'
 ἡμῶν πάντα. ἡμῶν γὰρ οὕτε κατέγνω-
 μῶν τ' ἀσεβειῶν ἀγνοῦντων καὶ
 θεοφιλέσων ἐπισκόπων τ' ὅτι Κύ-
 ρελλον κὶ Μέμνονα, ἀλλὰ κὶ μεγάλης
 * ἀποδείξει
 δόξης κὶ σεφάδων ἀξίους ἠσοῦμεθα,
 μόνους καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἄλλοις
 ἀπαντας ζήλω πῶ καὶ θεὸν κινδύν-
 τας, κὶ παντοίους γυμνάσιους ἐκκόψαι
 τῶν ἀσεβείας κήρυκα, τ' ἀσεβείας τον

vt tabellarii sexcenta vitæ disci-
 mina euaderent, in alias atque a-
 lias formas sese transformare coa-
 cti sunt. Quod autem tam dili-
 genter custodimus, hoc aliunde
 non prouenit, quam quod ad piis-
 simos imperatores omnia contra
 nos falso deferuntur. Nam alii, vt
 accepimus, quasi seditionis aucto-
 res apud pias Augustorum aures
 nos inculcant: alii sic suggerere
 ausi sunt, quasi œcumenica nos-
 tra Synodus Cyrillum sanctissim-
 um, Deoque dilectissimum archie-
 piscopum Alexandrinum, & sanctis-
 simum, Deoque deuotissim-
 um coepiscopum nostrum Memnonem
 deposuisset. Quidam & hoc
 fortassis adiciere veriti non
 sunt, quod cum defectionis con-
 ciliabulo, cuius dux est Ioannes
 Antiochenus, amicū colloquium
 inire nobis placuerit. Ne igitur
 hæc patefiant, tanta diligentia
 custodimus, tantumque bellum
 contra nos concitatur. Cum ergo
 in magna difficultate constitui-
 fimus, ad vestrām pietatem scri-
 bere festinauimus. Scimus enim,
 vos germanorum filiorum locum
 apud œcumenicam Synodum re-
 tinentes, atque ita affectos, vt or-
 thodoxam fidem nulla ratione
 prodi velitis, cum multa suppli-
 catione & lacrymis, simulq; cum
 his literis ad piissimi Christianis-
 sime imperatoris genua aduo-
 lutos, illum de omnibus quæ con-
 tra nos geruntur, instructuros.
 Nos enim memoratos sanctis-
 simos, Deoque dilectissimos epi-
 scopos Cyrillum & Memnonem
 non condemnauimus, sed magna
 commendatione, coronisque di-
 gnos censemus; vt qui soli primi-
 que plusquam reliqui omnes di-
 uino zelo commoti, impiissimum

Fragmentary text on the left margin, including 'ANNO CHIRSTI 431' and other partial words.

Nestorium impietatis præconem excindere, ecclesiasque ab hoc piaculo repurgare, quibuscumq; modis elaborarint. Neque vero nunc a prædictorum sanctissimorum episcoporum communione nos seiungi sustinebimus; sed vna cum illis in exilium pelli, maximi quoque lucri loco ducturi fumus. Certum autem nobis est, illud schismaticorum conciliabulum ad communionem non admittere: imo vero communibus omnium vocibus Ioannem Antiochenum, & qui cum illo faciunt, in facie ecclesiæ iam anathematizauimus: primum quidem, quod impietatis præconem Nestorium vna nobiscum deponere noluerint, sed & familiariter cum illo versari, eidemque semper patrocinari perrexerint: deinde vero, quod post iniquissimum, & a Canonibus alienum, contumeliæ & calumniæ conatum in prædictos sanctissimos episcopos, piis Christiani amantium imperatorum auribus imponere non dubitarunt: postremo autem, quod cum Nestorio sentire nequaquam cessant. Propter hæc omnia semel illos ab ecclesiastica communione abscidimus, omnemque sacerdotii functionem ademimus, & eos excommunicauimus: ac ipsis ecclesiis (quod absit) priuari malumus, quam ad communionem cum ipsis amplius redire; præsertim nisi omnia sua delicta, quorum supra meminimus, correxerint. Notum autem hoc quoque facimus vestræ pietati, vt ipsi eodem illos loco habeatis. De his itaque & pientissimum ac Deo dilectissimum imperatorem certiozem facite, ac totius vos Synodi nomine supplicate, vt ii nobis restituan-

Νεστόριον, καὶ τὰς ἐκκλησίας τῆς ποι-
 ούτου καθαρῶσαι μύσους. οὐτε δὲ
 νῦν ἀνεξόμιθα τῆς τῆς παρερημέ-
 νων ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων κοινω-
 νίας χωρεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σιωπῶ-
 ρεῖσθαι. τούτοις κέρδος μέγιστον ἡσού-
 μιθα. κέκριται δὲ ἡμῖν μηδὲ τὸ τῆς
 δόξασίας σιωπῆσαι εἰς κοινωσίαν
 δεῖξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὰς πάντων ἀνε-
 θεματίσασθαι. Φωναίς ἐπὶ ἐκκλη-
 σίας Ἰωάννου τε Ἐπιτοχίας, καὶ
 Ἐπιτοχίου μετ' αὐτοῦ, ἄλλοτερον μὲν * ἐφ' οἷς
 οἷς συγκατελεῖν ἡμῖν τῆς ἀσεβείας
 κήρυκα Νεστόριον ἐκ λώεροντο, ἀλ-
 λά καὶ σὺ αὐτῶν διάγοντες, καὶ ὑπὲρ
 αὐτοῦ ποιούμενοι τῶν λόγων οὐδαμῶς
 ἐπαύσαντο. ἐπειτα δὲ ἐφ' οἷς καὶ τὴν
 ἄφρανομωτάτην, καὶ τῆς καιόνων
 ἀλλοτελίαν ἐγκρίσιν τῆς τῆς παρε-
 ρημένων ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων ὑ-
 βρεῶς τε καὶ ἐπηρεῶς ποιησάμενοι,
 σιωπαρπάσαι τὰς ὑσεβεῖς τῆς φιλο-
 χέλων βασιλείων ἀκοῆς ἐπόλη-
 σαν. μὴ δὲ * τῆς καὶ διὰ τὸ τῆς φρο-
 νήματος τῆς Νεστόριου μηδαμῶς δό-
 σῆσαι. διὰ τοῦ ταῦτα πάντα ἀπαξ αὐ-
 τῶν πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωσίας
 ἀποτεμόντες, καὶ πᾶσαν ἱερατικῶν
 ἐνέργειαν ἀφελόντες, ἀφωρεῖσαι
 μὲν κείσεως ὄντες, μᾶλλον ἢ τῆς
 ἐκκλησιῶν, ὅσῳ ἀπεινῶν, ἐκστῆσαι, ἢ τοῦ-
 ποῖς ἐπὶ ἐλθεῖν εἰς κοινωσίαν, μάλι-
 στα μὴ διορθωσαμένοις ἀπαντὰ τὰ
 παρερημένα αὐτῶν πλημμελήμα-
 τα. γνωρίζοντες ὅτι καὶ τῆς ὑμετέρας ὑ-
 λαθεία, ὥστε ἐν τῆ ἰσῆ αὐτῶν ἔχον
 τὰς. ταῦτα οὐκ παρακλήθητε, καὶ
 Ἐπιτοχίου καὶ Φιλόχελων βασι-
 λεία διδάξαντες, αἰτήσαι ὑπὲρ πάσης
 τῆς σιωπῆς, ἀποδοθῆσαι ἡμῖν Ἐπιτοχίου

ANNO
CHRISTI
431.

Ἰσὸς τῶν κανόνων μηδαμῶς κατα-
γωθέντας, πουτέσι, τῶν ἀγιωτάτοις
καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, Κύ-
ριλλον καὶ Μέμνονα· ἐλεηθῆναι δὲ
καὶ ἡμᾶς, καὶ διὰ τῆς ὑπερωπίας
πελοεισμοῦ τούτου ἀνακληθῆναι
λοιπόν· καὶ εἰ μὴ ἀξιοὶ ἐσμεν ἰδεῖν
τῆς ὑπεβείατου καὶ φιλοχρίστου βασι-
λέως τὸ προσώπον, τῆ τοῦ ἐπιτρεπῆ-
ναι ποιῆσαι· εἰ δὲ ἀνάξιοι τούτου ἐκρί-
θημεν, καὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν ἰσοσρέ-
ψαι ἐκκλησίας· ἵνα μὴ ἐν ταῦτα πάλ-
τες καταφθαρέωμεν, ὅ μὲν ἰσὸς νό-
σου, ὅ δὲ ἰσὸς ἀθυμίας ἀναλισκό-
μενοι. διὰ δὲ τὸ μὴ ὄχλον πολὺ ἐν-
δεῖναι ταῖς ἰσογραφαῖς, ἠρκέσθημεν
τῶν προσέδρων χειρῶν.

tur, qui nullo modo a Canonibus
sunt condemnati, videlicet san-
ctissimi Deoque dilectissimi epi-
scopi Cyrillus & Memnon: & vt
nostri misertus, ex hoc tandem
specioso ergastulo nos reuocet:
& si quidem digni sumus qui pi-
entissimi Christique amantis im-
peratoris faciem videamus, id fieri
mandet: si vero indigni iudica-
mur quibus hoc obtingat, saltem
ad ecclesias nostras redire nos si-
nat; ne hic vniuersi, alii morbis,
alii mœstitia consumpti perea-
mus. Ne autem multa esset turba
subscriptionum, sat nobis fuit, si
foli præfides subscriberent.

*Commonitorium cum relatione
directum clero Constan-
tinopolitano.*

NECAMVR æstibus, cum aeres sint graues; & pene quotidie aliquis lepeditur, ita vt omnes pueri languentes ad propria remittantur: & alii omnes episcopi * in his sunt. Vnde consequens est, reuerentiam vestram adire Christo amabilem principem, & dicere quia opprimitur Synodus ab his qui prohibent terminum dari, vt absolute languore * ne-
* necemur
centur. Scire vero reuerentia vestra debet, quia licet in tantum nitantur, vt omnes moriamur; non tamen fiet aliud, præter hæc quæ decreta per nos sunt, a Salvatore nostro Christo.

Exemplum epistolæ a Cyrillo archiepiscopo scriptæ ad Theopemptum, Potamonem & Danielelem reuerendissimos episcopos Constantinopoli agentes, de iis quæ insidiosè passus est per scripta Nestorii & Ioannis.

Ἰσον Ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τῶν Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὺλαβε-
σατοῖς Ἐπισκόποις, Θεοπέμπτω,
καὶ Ποτάμωνι, καὶ Δανιήλῳ,
ὑπὲρ ὧν ἔπαθε συσχυθῶν, * τῶν
καὶ Νεστορίου καὶ Ἰωάννου γρα-
πίων.

Cyrillus Theopempto, Danieli & Potamoni, dilectis comministris, in Christo salutem.

Κύριλλος Θεοπέμπτω, καὶ Δανιή-
λω, καὶ Ποτάμωνι, ἀγαπητοῖς καὶ
συλλειτουργοῖς, ἐν κυρίῳ
χαίρειν.

MULTÆ istic contra nos excitatæ sunt calumniæ, partim quidem, quasi multi ex Alexandrinis balneis nos confecti; partim vero, quasi canonica nobiscum egressæ sint: ut autem fertur, dictum est a calumniatoribus, Nestorium non sanctæ Synodi voluntate, sed meis artibus exautoratum esse. Sed benedictus Saluator, qui talia dicentes redarguit. Etenim posteaquam dominus meus magnificentissimus & gloriosissimus comes sacrarum largitionum Ioannes Ephesum venisset, nihilque eorum veritate niti comperisset, condemnauit eos qui talia nugati fuerat. Agnouit autem sanctam Synodum fidei causa contendisse studio proprio, neque mihi, neque ulli alteri gratificantem, sed diuino zelo motam, quod blasphemias illius ferre non posset, Nestorium condemnasse. Posteaquam vero religiosissimorum, Christi que amantium imperatorum literæ, quibus trium depositiones dicebantur suscipiendæ, lectæ fuerunt, custodia traditi sumus, & adhuc custodimur,

ΠΟΛΛΑΙ καθ' ἡμῶν γεγονό-
σιν ἐκείσε διαβολαί· τῆτο μὲν,
ὡς ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείων ἀποστο-
λῶν ἡμῶν ἐκ τῆ βαλαδρείας πολ-
λῶν τῆτο ᾧ, ὡς κανονικῶν ἔξελευ-
σῶν ὡς δὲ φασιν, ὅτι εἰρηται παρὰ τῶ
διαβεβληκότων, ὅτι καὶ συσχυθῶν ἐ-
μῶν, καὶ οὐ καὶ σκοπὸν τῆς ἀγίας σὺν-
όδου, πῶν καὶ ταίρεσιν ἕω ἔμεινε Νεστό-
ριος. ἀλλ' ἄλογητος ὁ σωτήρ, ὁ εὖν πᾶ
ποιᾶται λέγοντας ἐλέγξας. ἐλθῶν
γὰρ εἰς πῶν Εφεσίων ὁ κύριός μου ὁ
μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος
κόμης τῶν δειῶν λαργιῶν Ἰωάν-
νης, κατέγνω τὰ ποιᾶται πεφλυα-
ρηκότων, οὐδὲν διέφρον δληδὲς. εἶδε δὲ,
ὅτι ἰδίῳ ἐνεσασιν ἡ ἀγία σὺν-
ὀδὸς τῆς πίστεως ἔχθ, καὶ οὐτε ἐμοὶ χει-
ροδότη, οὐτε ἐπέσθ' ἰνὶ, ἀλλὰ δειῶν τῆ-
λω κινουμένη, καὶ ἐκ ἐνεγκόστα
ταῖς ἐκείνου βλασφημίας, κατεψη-
φίστατο αὐτῶν. ἀγανακτικὸς δὲ καὶ
τῆς γραμματικῆς τῶν δισέβειστων
καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, δι' οὗ
αἱ τῶν τελῶν καὶ ταίρεσθς ἐλέγροντο
εἶναι δεκτέαι, ἐφρουρούμεθα πῶς,
οὐδὲ

ANNO CHRISTI 431.

οὐδὲ εἰδότες τὸ ἐκκησόμενον. πλὴν δι-
χαριστοῦ τῶ θεοῦ, ὅταν κατὰ ξιω-
δαίμων ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ οὐ δε-
σιμῶτα γυμνάσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὰ ἕτερα πάντα ὑπομείναι. οὐ γὰρ
ἀμείνον τὸ παρὰ γὰρ ἄδεν. ἐκλιθέ-
το δὲ ἡ σωδοὺς κοινωῆσαι Ἰωάννην,
ἀλλ' εὐίσταται λέγουσα· ἰδοὺ τὰ σώ-
ματα, ἰδοὺ αἱ ἐκκλησίαι, ἰδοὺ αἱ πό-
λεις, ἔξοισίαν ἔχετε ἡμᾶς κοινωῆ-
σαι ἀδύατον τοῖς ἀναπλοκοῖς, αὐ-
μὴ λυθῆν τὰ κατὰ σκευαδέντα ἐκ τῆς
αὐτῶν συκοφαντίας καὶ τῆς συλλει-
πυργῶν ἡμῶν, ὁμολογησῶσι δὲ καὶ
τὴν πίστιν ὀρθίω· κατὰ γινώσκοντα
γὰρ τὰ Νεστορίου καὶ αἰλουῶτες, καὶ
φρονουῶτες, καὶ ὁμολογουῶτες. ἡ πα-
σα οὐκ ἔνστασις ἐν τούτοις. διχέδωσθε
ὑπὲρ ἡμῶν πάντες ὀρθόδοξοι. ὡς
γὰρ φησὶν ὁ μακάριος Δαυὶδ· ἐγὼ
δὲ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.

ignari profus quo tandem res
hæc sit euasura. Verumtamē gra-
tias agimus Deo, si pro nomine il-
lius digni habeamur non solum
vinculis cōstringi, sed cetera quo-
que omnia perpeti. neque enim
ista præmiis suis carebunt. Non
potuit autem sancta Synodus in-
duci, vt cum Ioanne communi-
caret, sed resistit, dicens: Ecce cor-
pora, ecce ecclesias, ecce ciuitates;
potestatem habetis: nos autem
vt prius cum orientalibus
communicemus, quam ea dissol-
uantur, quæ per illorum calum-
niam contra comministros no-
stros comparata sunt, ac rectam
fidem confiteantur, id fieri nullo
modo potest. Dignoscuntur enim
Nestorii dogmata loqui, sentire
& confiteri. Tota itaque conten-
tio in his posita est. Precentur pro
nobis orthodoxi omnes. Vt enim
beatus Dauid ait: Ego vero in sta-
gella paratus sum.

Ἰον Ἐπιστολῆς γραφείσης τῆ ἐν Ε-
φέσῳ ἀγία σωδοὺς παρὰ τῶν
διρεθέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἐπισκόπων, Μεσερέ κ'. ἰνδικ-
τιῶν 16.

Exemplum epistolæ, quam epi-
scopi quidam Constantinopoli
reperi ad sanctam Synodum
Ephesinam miserunt, vigesima
mensis Mesori, indictione xv.

Secundum
Romanos
xiii. Au-
gusti.

* ἀνωπι-
παις,
* ὀπιστά-
παις

Τοῖς * παναγίοις καὶ θεοφιλεστάτοις
* δεχρεποκόποις καὶ πατράσι, τοῖς
συναχθεῖσι ἐπὶ θεοῦ χάριν ἐν τῇ
Εφεσίων μητροπόλει, Κελεσίνω,
Κυρίλλῳ, Ιουβενάλιῳ, Φίρμῳ,
Φλαυιανῳ, Μέμνονι, Ερενιδμῳ,
Θεοδοτῳ, Ακακίῳ, καὶ πᾶσι τῇ
* καὶ ὑμᾶς ἀγία καὶ οἰκουμένη
σωδοῦ, παρὰ τῶν διρεθέντων ἐν
Κωνσταντινουπόλει Ἐπισκόπων,
ἐν κτελεῶ χαίρειν.

Sanctissimis Deoque dilectissimis
episcopis ac patribus, qui per
Dei gratiam in Ephesiorū me-
tropoli congregati sunt, Cæle-
stino, Cyrillo, Inuenali, Fir-
mo, Flauiano, Memnoni, He-
reniano, Theodoto, Acacio, u-
niuersæque vestræ sanctæ &
æcumenicæ Synodo, episcopi in
urbē Constantinopolitana con-
stituti, in Domino salutem.

* καὶ ἡμᾶς

ΕΔΕΙ μὲν ἡμᾶς μὴ ταῖς ψυ-
χαῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς σώ-
Concil. Tom. 5.

OPORTEBAT quidem nos
non animis tantum, sed cor-
Dddd

poribus quoque vestrae sanctitati presentes, & tentationum molestiae reddi participes, & praemiis vobiscum coronari. Quia vero bellum aduersus sanctam Synodum suscitatum etiam hucusque pertingit, & mare clausum, & terra ob collocatas in viis insidias hinc abeuntibus imperuia est; aliud quod praestemus non habentes, lacrymas precisque pro nostra parte contribuimus; dexterarumque loco, cum ad sanctitatem vestram peruenire nequeamus, animi promptitudinem accommodauimus; eos quidem qui a vobis damnati sunt, simul condemnantes, sanctosque Christi pariter subleuantes. Sed neque iis qui hic sunt, inutiles exitimus. Nam & populum confirmauimus, & plurimorum zelum inflammauimus, & sacerdotibus, in quibuscumque visum eis fuit, operam praestitimus. Verum quia haec parua sunt, & quaecumque ab absentibus fieri possunt, non dubitauimus hanc quoque epistolam ad vos mittere, vestros sudores, quos pro religione profunditis, beatos praedicantes, nec non elogia, quae de sanctis prophetis & patribus prodita sunt, omnibus & singulis vobis, sancti patres, personantes: quoniam tamquam patres sancti, caelestique vocatione digni, sicut oues occisionis reputati estis, tota die pro Christo mortificati, egentes, afflicti, angustiati, quibus dignus non erat mundus. Sed & vos quoque quid opus sit facto, per epistolam nobis explicate: ut si sanctam Synodum adire, quodque certaminis adhuc reliquum est, vna vobiscum tolerare necesse fuerit, alacriter, quae nostra

μασι συνόντας τῇ ὑμετέρῃ ἀγιότητι, καὶ πλὴν ἐκ τῆς πείρασμῶν θλίψιν μερίζεσθαι, καὶ μεθ' ὑμῶν σεφανοῦσθαι ποῖς ἀθλοῖς. Ἰππῆ δὲ ὁ πορὸς πλὴν ἀγίαν συνόδον πόλεμῳ καὶ μέγας ἡμῶν ὀξετείνετο, καὶ ἀπλοῖς μὲν ἢ θαλάσσεια, ἀβάτος δὲ ἢ γῆ ποῖς αὐτόθεν ἀφικομένοις διὰ τῶν ταῖς ὁδοῖς ἐφεδρῶντας, ἐκ ἔχοντες ὅ, π ποιήσῃ, δάκρυσι καὶ λιπαῖς τὰ ἑαυτῶν σπυρίων ἐγκαμῶν. Φράσαι δὲ πορὸς πλὴν ὑμετέρας ἀγιότητι μὴ δυνάμενοι, ταῖς ποροθυμίας ὑμῶν ὡς χεῖρας ἐχρησάμεν, τῶν μὲν κατηρημένοις συκαταυροῦντες, καὶ τῶν ὁσίοις τῶν Χριστοῦ συνειργόντες. ἐξυμῶν δὲ οὐδὲ ποῖς ἐν ταῦτα ἀχρηστοί, ῥωννυῖτες μὲν τῶν λαόν, καὶ τῆς πλείωνων τῶν ζήλον ὀξείωντες, ὑπερηπουῖτες δὲ καὶ ποῖς ἐρῶσιν ὅσα ἐδοκεῖν ἐκείνοις. ἀλλ' Ἰππῆ μικρὰ ταῦτα, καὶ ὅσα ἀπόντες δυνάμεται, ἐταρσήσαμεν καὶ πλὴν ἐκπέμψαι πλὴν Ἰππολῶ, τῶν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ἰδρῶτας ὑμῶν μακαρίζοντες, καὶ ἰδια * ἐμάσων τῆς ἀγίων πατέρων, καὶ κοινῇ πᾶσι τὰ τῆς ἀγίων ποροφητῶν καὶ τῆς πατέρων Ἰπποφῶν γόμενοι. ὅ, π ὡς πατέρες ἀγιοί, καὶ ποῖς ἐπουρανίου κλήσεως ἀγιοί, ἐλογίσθητε ὡς ποροβατα σφαγῆς, ὅλλω πλὴν ἡμέρας ὑπὸ Χριστοῦ θανατούμενοι, ὑπερούμενοι, κακουχούμενοι, θλιβόμενοι ὑμεῖς, ὡν ἐκ τῶν ἀξίων ὁ κόσμῳ. ἀλλὰ δότε καὶ ἡμῶν τῆς ποροακτέων συμβελλῶ δι' Ἰππολῆς ἵνα, εἰ μὲν δεῖ κατὰ λαβεῖν πλὴν ἀγίαν συνόδον, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῆς ἀγίωνων σπυρίων ἐκείν, τῶτο ποιήσω-

Hebr. 3.
Rom. 8. v. 36
Hebr. 11.
v. 37.

ANNO
CHRISTI
431.

μὴν ἐπιθυμοῦν γὰρ τὸ καθ' ἡμᾶς. εἰ δὲ
μὴν ἐν ταῦτα κελεύετε, ἵνα δὲ
Ⓜ παροικουμένων θεὸν χρῆσθαι καὶ τὰ
Ⓜ τὰ τῶν θεοφιλεσάτων καὶ δὲ σεβαστά-
του βασιλέως ἡμῶν ἀγγέλλεται, τὸ το
Φανερόν καταστήσατε, ἵνα μὴ ἐπὶ
πολύ ὥμῳ ὑπὸ τῆς ἀγῶν φρονήσεως
ἐκδαπανώμενοι.

* ἡμῶν ἀγγέλλεται

Ἀνήξαφον τῆς ἁγίας συνόδου παρὸς
τῶν αὐτῶν ἐπισκόπων ὄντων ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις Κωνσταντινου-
πόλεως.

*Sanctæ Synodi ad eosdem epi-
scopos Constantinopoli
reptos rescri-
ptum.*

Τοῖς ἀγαθέσι καὶ θεοφιλεσά-
τοις συλλειτουργοῖς, Εὐλαλίῳ,
* Εὐδελίῳ, Ἀκακίῳ, Χρυσά-
φίῳ, Ἰερεμίου, Θεοδούλῳ, Η-
σαΐᾳ, ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ καὶ ἡ
ἐν θεῷ καὶ δέσποτα τῶν δὲ
σεβαστάτων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν
βασιλέων συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ Ε-
φεσίων μητροπόλει, ἐν κυρίῳ
χαίρειν.

* Εὐδελίῳ

*Reuerendissimis, Deoque dile-
ctissimis comministris, Eula-
lio, Eutrechio, Acacio, Chrysa-
phio, Ieremiæ, Theodulo, I-
saia, sancta Synodus, quæ per
Dei gratiam, piissimorumque
ac Christi amantium impera-
torum nostrorum decretum in
Ephesiorum metropoli congre-
gata est, in Domino Sal.*

ΤΟΥΣ οὕτω διακαμήτους, ὡς
ἐδήλωσεν ἡμῶν καὶ τὰ γράμμα-
τα, οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ τῆ ψυχῆ καὶ τοῖς
σώμασι σωμαθλεῖν, καὶ οὐκ ἐκλυτῆ-
σαμὸν ἐν ταῦτα πόνοις, κοινοῖς ἡγεῖ-
σθαι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσι ἐκ ὀλίγα
τοῖς ἀγωνιστοῦσι Ⓜ ἀσπασίμοι
* σωμαθλεῖν τῶν δεσπῶν, καὶ τῶν πα-
λασμάτων ὑποβάλλοντες πλεῖν πεῖ-
ραν, καὶ παρὸς πλεῖν νίκην ἐγείροντες,
καὶ παρεγυῶντες ἅ δεῖ τῶν ὑπὲρ τῆς
δόξης ἀγωνιστοῦσι ποιεῖν. τῆ δὲ θεο-
σεβείᾳ ὑμῶν πλεῖν Ⓜ τῆς τέχνης ταύ-
της ἐπινοήσεται, τὸ δὲ κατὰ ἡμᾶς
δωαμοῦ, καὶ ὅτι λεοδῶται ὑπὲρ ἡ-
μῶν Ⓜ θεόν, ὡς αὐτὸ μὴ πρὸς ἀνίμῳ
Concil. Tom. 5.

* ἀσπασίμοι

QVI ita affecti sunt, vt & lite-
ræ vestræ testatum nobis fa-
ciunt, nihil mirum est si animo
& corpore simul decertent, la-
boreſque quos hoc loco exantla-
uimus, communes esse ducant.
Nam & in certaminibus, specta-
tores qui certantibus fauent, il-
lis non parum præsidii afferunt,
dum luctaminum vsum sugge-
runt, & certantes ad victoriam
excitant, illaque denuntiant, quæ
pro gloria obire oportet. At ve-
stra pietas hac arte non contenta,
quiddam etiam amplius præstan-
dum cogitavit; nempe vt pre-
cibus nos confirmaret, & Deum
propitium placatumque redde-
ret, ne videlicet supra id quod
Dddd ij

ANNO CHRISTI 431.

ferre possumus, tentaremur; aut vt impugnati vincamus oppugnatores. Quin & curarum quoque, laborumque nostrorum participes estis. Solent enim maioribus plerumque curis angi qui procul absentes rerum euentum audiunt, quam qui semetipsos in certamina dederunt. Non parum autem nos consolatur, illorum qui nos insectantur, artes & machinationes adeo non latuisse, vt ea quæ improbe aduersus sanctam Synodum moliti sunt, ad vos etiam vsque perlata sint. Scimus enim fore, vt singula per vestram pietatem ad piissimorum quoque imperatorum aures deferantur, omnesque molestiæ e medio facessant, vbi primum per vos constiterit, quanta vi Ioannes Antiochenus cum suis in nos infaniuerit; quantaque illegitime præter Canones contra sanctissimos piissimosque episcopos Cyrillum & Memnonem, & contra sanctam Synodum præsumpserint. Arbitramur enim, Deo dilectum piissimumque imperatorem nihil horum dilucide intellexisse: alioquin ii qui bellum istud aduersum nos suscitant, nunquam tantum potuissent, vt nos, qui iniuriam perpeffi sumus, perinde ac si iniuriam intulissetis, insimulati, misericordia indigni censeremur: maxime vero cum de offendentibus nunquam nos vlscisci tentauerimus, sed vltro perpeffioni nos exposuerimus. Quod vero sanctitas vestra prohibeatur quo minus ad nos peruenire queat, id ex nostrarum rerum statu proficiscitur. Tam arcte enim terra marique nunc obsidemur, vt nihil eorum quæ euenerunt, vestræ sanctitati significare potuerimus. Fuit au-

τῶν ὀδυνάμειν φέρειν, ἢ πειραζέμε-
 τες κρείττους τῶν πειραζόντων γλώ-
 μειν. κεκοινωνήκατε δὲ ἡμῖν τῆ φρον-
 τίδι τῶν πόνων· εἰώτασι γὰρ πλείον
 ὑπὸ τῆς μελεμνης πάχην ὁ πόρ-
 ρωθεν μανθάνοντες τὰ γινόμενα, ἢ
 ὁ πῶς ἀγῶσιν * ἐμβεβηκότες αὐ-
 τῶν. ἰκανὸν δὲ ἡμῖν εἰς ὄφρα μυσθίαν, * ἐμὲ
 ἵνα μὴ ἀγνοηθῆναι τὰς τῶν ἐνδυσίων
 καθ' ἡμῶν ὀπτιτελήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀ-
 χεις ὑμῶν ἐλθεῖν τὰ κτ' τῆς ἀγίας
 συνόδου πολυμύθημα. ἴσμεν γὰρ, ὅτι
 διὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας καὶ
 εἰς τὰς τῶν ὁσσεβείων βασιλέων
 ἀκοαὴς ἕκαστα παρελθόντα, καὶ
 λύσις ἔσται τῶν δυσχερῶν, δηλω-
 σαντων * ἡμῖν πῶς τε Ἰωάννου τοῦ
 Αντιοχείως ἀπόντοισι καὶ τῶν μετ'
 αὐτῶν, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἀδέσμως πα-
 ρεῖ τῶν κανόνων κτ' τῶν θεοφιλε-
 σάτων καὶ ἀγιοπάτων ὀπισκοπῶν,
 Κυρίλλου καὶ Μένωνος, καὶ τῆς
 ἀγίας συνόδου τὸ πολυμύθημα. λογι-
 ζόμεθα γὰρ μηδὲν τούτων σαφῶς ἐ-
 γνωκέναι τῶν θεοφιλῶν καὶ ὁσσεβεί-
 σαντων βασιλέων· οὐ γὰρ αὐτῶν οὕτως
 ἴσμεν ὅτι καθ' ἡμῶν ἐγείρον-
 τες πόλεμον, ὥστε μηδὲ οἴκτου ἡ-
 μαῶν * ἀξιώσαι ἀδικουμένων, ἀλλ'
 ὡς ἀδικουῦντας ἐν ἐγκλήμασιν εἶ-
 ναι· καὶ πάντα πρὸς τὸ πάχην ἐαυ-
 τῶν ὀφειδωκότας, πρὸς ἀμυναν
 δὲ οὐδέμιαν τῶν ἀδικουῦντων ἐξ-
 ρομῆμοις. τὰ δὲ καλύσαντα πῶς ὁ-
 σιότητα ὑμῶν πρὸς ἡμαῶς ἀφικέ-
 σται, ἡμαῶς ἐξ ἡμῶν πρὸς ὄφρα σιν. πο-
 λιορκία γὰρ ἀκρεβῆς ἡμαῶν νῦν συν-
 χεῖ ἐκ γῆς τε καὶ θαλάσσης, ὥστε μη-
 δε γνωρίζειν τῆ ὑμῶν ὀσιότητι δὲ
 ναῶν τὰ γεγνημένα. τῶν δὲ δε- * γινόμενα

ANNO
CHRISTI
431.

κρύων εργων και της παροσφυγής υ-
μῶν ἐγλύετο, τὸ ἕκαστον ἡμῶν, τῆν μὴ-
πω παρὸς τὸ τέλος σωελδόντων, πλεὺ
αὐτῶν ἔχον ὅτι τῶ παρὰ μακ κελ-
σιν, και ἀσυμβάτως παρὸς αὐτῶν
διακείσθαι, πολλῆς ἀνάγκης εἰς τῆ-
πο τῆν ἀρξάντων ἡμαῖς σωελανού-
σις. και ἐν τούτῳ δὲ τῆς δινοίας ὑμῶν
τὸ μέρος ἐχομεν, κοινωνοὶς ὑμαῖς και
τῆν ἀρξάνων κη τῆν * ἀθλων εἰδότες.
και ὁ ὅτι τῆν ἑστὸ ἀγίους μάρτυρας
ἀγαπῶντων ἴσμεν γινόμεν, τῆν τὸ
ὅτι και ὅτι τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας
εἰδῶν. ἔξω γὰρ τῆν ἀρξάνων ὄντες,
τῆς δόκον τῆν σεφάνων κατη-
ξιώσθη, δινοία μὲν τοῖς ἀδικουμέ-
νοῖς παροσκειμενοι, ἑστὸ δὲ ἐπανασάν-
τας καὶ δικαίοντες. ὡς μηδὲν ὑμαῖς
δοκεῖν τῆν δόκον εἰλαπὸν ἔχον, εἰς
πάντα ὑμῶν τῆς ἡμετέρας συμφε-
ρομενων γνώμας. οὐ μικρὸν δὲ εἰς
ἀφορμῶν νίκης τοῖς μαχομένοῖς, ἀλ-
λα κη μέγιστον εἰς ἀδελφῶν, ὁ και
ὑμαῖς ἐμάδομεν πεποικέναι, ἔλαοδ
τῆν ζῆλον αὐξάνοντας, κη παρρῆν
κη τῆν ὑπερῶν ἔξείροντας. λεί-
πεται δὲ, κη χῶρον μόνοντας τὰ
αὐτῶν γωρῆν ἡμῶν, και τὰ παρ
ἡμῶν εἰς γνώσιν τῆν θεοτάτων βασι-
λέων κη τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἀρξάν.
ἔπο γὰρ ὅτι μάλλον εἰς ὅτι κουεἶδον
αὐτῶν, ἢ εἰ καὶ λαβόντες ἡμαῖς,
σωελαιπωρεῖν ἡμῶν πολιορκου-
μενοι ἀνάχοιτε. λογιζόμενοι δὲ μὴ
ἐλλυδῶναι εἰς γνώσιν ὑμετέρας τὰ
παρὸς ἡμῶν ἀποσταλέντα, κη αὐτῶν τῆν θεο-
σεβεία ὑμῶν τῆν αὐτῶν ἀνῆτυπα διε-
πεμψαμένα. αἰλωεῖκαμεν ὅτι πάλιν
κη τοῖς δισεβεία τοῖς βασιλεύοι. και
γυέδω τῆν θεοσεβεία ὑμῶν ὅτι μελές

tem vestrarum precum & lacry-
marum beneficium, quod vnus-
quisque nostrum, qui nondum ad
finem conuenimus, eandem de
hac re sententiam habeat; con-
uentionemq; cum illis detrectare
pergamus, etiam si principes non
parum vehementer ad hoc nos
impellant. Qua etiam in re vestrae
benevolentiae participes sumus,
non ignorantes, quod laborum
certaminumque vos socios habe-
mus: & quod iis qui sanctos mar-
tyres diligunt, vsu venire scimus,
hoc ipsum & in vestra quoque
pietate obseruamus. Nam etsi pu-
gnae expertes estis, interea tamen
citra labore coronas obtinuistis,
dum iniuria quidem affectis be-
nevolentia praesto estis, inuafores
autem condemnatis; ita vt ex ab-
sentia nihil damni capere videa-
mini, quippe qui per omnia cum
nostro sensu congruitis. Neq; ve-
ro parum ad victoriae occasionem
certantibus, imo etiam ad conso-
lationem plurimum adiuuat, quod
fecisse vos intelleximus. Nam &
populi zelum auxistis, & vt ad-
uerfariis viriliter obsistant, ani-
matis. Superest autem, vt isto in
loco permanentes, de iis quae istic
contingunt, certiores nos facia-
tis, resque nostras & sacratissimis
imperatoribus, & ecclesiae sanctae
declaretis. Hoc enim longe praes-
sentius subsidium afferet, quam si
huc delati, afflictiones & obsidio-
nem nobiscum sustineatis. Cete-
rum cum existimaremus, quae nu-
per scripsimus, ad vestram cog-
nitionem non peruensisse, rursus
earundem rerum exempla ad ve-
stram pietatem misimus: sed &
alteram quoque relationem piis-
simis imperatoribus obtulimus.
Vestrae pietatis erit diligenter ob-

feruare, vt si quidem reddita fuerint, relata reducat in eorum memoriam: sin minus, saltem pietas illorum intelligat, quæ ante, quorundam insidiis intercepta, ad pietatis ipforum notitiam peruenire nequiverunt. Optamus vos in Domino valere, dilecti ac desideratissimi fratres.

Cleri Constantinopolitani pro sancta Synodo Ephesina obtestatio, & supplex libellus.

CVM non ignoremus, vestram pietatem sanctas Dei ecclesias, fidemque piam in illis prædicatam, & a maioribus traditam, magni semper fecisse; qualiter præterea illius causa a nobis hucusque elaboratum sit, & quantum ipsius studio vestra pietas præstiterit; non dubitamus præsentem ecclesiæ turbationem ad vestras Christi studiosas aures referre. Et enim professionis nostræ scopus, piissimi imperatores, præter alias leges, omnibus quoque principibus & potestatibus obediendum esse cauet, dummodo tamen eiusmodi obedientia animæ conferat. Quod si illa inter vtilitatis limites non versetur, tunc etiam aduersus vestrum apicem cum libertate audendum esse, diuinorum legum interpretes monent: præsertim vero si regia maiestas recta quoque fide ornata fuerit, id munus virtutis, eximiamque laudis loco ducentes, quamdiu illud nobis assidue canunt: *Loquebar in conspectu regum, & non confundebat: & hortantur, in similibus*

Ps. v. 46

λογίζομενοι τῷ το, καὶ λίαν ἐπὶ τούτω φιλοτιμούμενοι, ἕως ὅταν τὸ ἐλάλωσιν ἐν ἀπόρον βασιλείων, καὶ ἐκ ἡζωόμην, σωεχῶς ἡμῖν ἐπαύσαι, καὶ δια

μαθεῖν, ἵν' εἰ μὴν ἐπιδέδονται, ἕσπ-
μνησῶσι πρὸς τὴν ἀντιλεγμένων εἰ δὲ
μὴ τῷ το γαργήται, ἵνα νυῦ γουῦ μα-
θη αὐτῶν ἢ ἐσέβεια, ἀ πρὸς τὸν ἐπι-
βουλεύοντες ἡμῖν ἕνεκεν, ἀγνοῶσαι πλὴν
αὐτῶν θεοφιλῶν ἐσπούδασαν. ἐρῶ-
σαι ὑμᾶς ἐν κρείων διχρόμια, ἀγα-
πητοὶ καὶ ποθῶν ὅταν τοὶ ἀδελφοί.

Δέσεις καὶ ἰκεσία ὑπὸ τῆς κλήρου
Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὲρ τῆς
ἐν Εφέσω ἀγίας σω-
όδου.

ΕΙΔΟΤΕΣ πλὴν ὑμετέρου ἐσέ-
βειαν πολλῶν ἵνα λόγον ποιησαι-
μὲν ἡμῶν τῷ τε ἀγίῳ τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σιῶν, τὸ τε ἐν αὐταῖς κηρυσσόμενης δι-
σεβοῖς καὶ ἐκ πατέρων ἡμῖν παραδε-
δομένης πίστεως, καὶ οἷα μὲν ἡμῖν ὑπὲρ
αὐτῆς πρὸς ἐπιπέπνηται, ἡλικία δὲ πάλιν
διὰ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς σπουδῶν ὑπῆρχται
τῆ ὑμετέρου ἐσέβειαν. θαρρόμεν δὲ
τῷ το τῆς φιλοχρείου ὑμῶν ἀκοαῖς,
καὶ τὸ ἐν χερσὶν ἀναδιδακτοῦ τὸ ἐκ-
κλησιῶν τῶν ἀρχῶν. ὁ γὰρ τῆς ἐπαγγέ-
ματος τῆς ὑμετέρου σκοπός, ἐσέβει-
σαι τοὶ βασιλεῖς, πρὸς τῆς ἀλλας νο-
μοθεσίας καὶ τὸ δὲ ἐν πρὸς ἀρχαῖς πρὸ-
σαις ἀρχαῖς τε καὶ ἐξουσίαις παρελ-
γνῶ, μέγιστος ἀνὴρ πρὸς δόξαν ἡσυχί-
της ἐστὶ τῆς ψυχῆς. ἐπιπέπνη δὲ τῆ
συμφέροντος ὄρον ἐκφυγῆ, πτωικῶ-
τε πρὸς ἀρῆσιάζεται καὶ πρὸς πλὴν ὑμε-
τέρου κορυφῶν τῆς δειῶν νόμων
ἐξηγηται πρὸς ἀκακίῶνται, καὶ διαφε-
ρόντως εἰ καὶ ἡ βασιλεία τῶ τῆς ὀρθο-
δοξίας ἐκκαλωπίεται πρὸς ἀρχαῖς,
ἐν μέρει καπορθωμάτων καὶ αὐτῶν

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

τούτων *πρωτοεπίσκοποι* εν τοῖς ὁμοίοις
 τῆ παρρησίας καιροῖς μη δόπολιμπά-
 νεαται τῆ μιμήσεως. ταύτην Ἰννω κῆ
 ἡμεῖς τὴν παρρησίαν εἰς καιρὸν ἡμῖν
 παρεῖναι πείθετες, διὰ τῆςδε τῆ ἰκε-
 τείας τῆ ἡμῶν ἀποδὸν γνώμην δὴλῶν
 τῆ ὑμετέρῃ δισθεῖα καὶ σωμῶν. ὡς
 εἰ τὸ ὑμέτερον κράτος τὴν γερονῶν
 δῆθεν κατάρσειν κτῆ τῶν ἀγιωτάτων
 καὶ θεοφιλεσάτων Ὀπισκόπων, Κυ-
 ρέλλου κῆ Μέμνονος, παρὰ τῆ δόξα-
 σαντων τῆς ἀγίας συνόδου, ὧν οἱ πλεί-
 οισ ἀρετικοῖ, κῆ δόπολιδες, κῆ ἀκοινώ-
 νητοι, ταύτην ἐκρίναι πείθετή τῆ αὐ-
 θεντία τῆ τῆς Ἰησοῦ ταύτης καὶ σω-
 των κυρίων, κῆ τῆ ὁμοίᾳ * ὁμοί-
 νεμῶν, κῆ Ἰησον *πρωτοεπίσκοπος*, ἀλο-
 γον οὔσαν κῆ ἀνίσχυρον κτῆ πάντα Ἰε-
 ρων, κῆ μειροειώδη, τῶ μήτε * διλα-
 βειν παρὰ τῆ ὁμοίᾳ παρὰ Ἰανος γε-
 ρονέαι * ὁμοίᾳ τῆς ἀγίας συνόδου, τῆ
 τῆ ποιούτων τὴν ἀκρόασιν * τὸ κύριος
 ἐχούσης, μήτε μὲν ἔλεγχον ὅτι πνι-
 τῆ ἀπηγορευμένων ἰεροσυνή *πρωτοεπίσκοπος*
 κολουθικῶν, πάντες ἡμεῖς ἐπιμοι-
 μῆ τῆ πρεπούσης χειριστοῖς *πρωτοεπίσκοπος*
 μίας συνιδουδῶν τοῖς *πρωτοεπίσκοπος*
 νοῖς ὁσώτοις ἀδράσι, κῆ *πρωτοεπίσκοπος*
 δεμίαν πείραν κινδύων δόπον ἀκῆ-
 σαι, ταύτην αὐτοῖς *πρωτοεπίσκοπος*
 ἀμοιβῶν τῆ ὑπὲρ τῆς πίστεως κινδύων
 σμειοφῆρειν ἠγοῦμενοι. ταύτης τῆς
πρωτοεπίσκοπος ἑκάστος ἡμῶν ἐπέλημμέ-
 νος, τῆ ὑμέτερον ἐκδυσωποδῶν δό-
 τητα, κῆ ὁμοίᾳ, ὡς πεπίσμεθα,
 δικαίον, τὸ κῆ ὁμοίᾳ βεβαιωθῆναι
 τῆ τῆ πλείονων Ἰησον, τῆ κῆ τῆ κτῆ ὁμοίᾳ
 θεοῖς αὐθεντία, κῆ τῆ κτῆ τῆ ὁμοίᾳ
 σιν τῆς ὁμοίᾳ πίστεως ἀκριβεία σύμ-
 Ἰησον τῆ ἀγιωτάτω ἀνδρὶ κατὰ δε-

libere loquendi temporibus imi-
 tationem hanc non omittere .
 Hanc igitur nos in praesentia li-
 berius loquendi occasionem no-
 bis oblatam esse rati , hac suppli-
 catione nostram sententiam ve-
 strae pietati manifestamus : nimi-
 rum si dominatio vestra exaucto-
 rationem , quam illi in Cyrillum
 & Memnonem sanctissimos Deo-
 que dilectissimos episcopos ma-
 chinati sunt , qui a sancta Synodo
 desciverunt , maiorique ex parte
 vel haeretici , vel sine ciuitatibus ,
 vel excommunicati sunt , appro-
 barit , auctoritate eorum persua-
 sa , qui huius sententiae auctores
 extiterunt , & potestatem arripue-
 runt ; & incompetens hoc , infir-
 mumque & modis omnibus pue-
 rile decretum admiserit , cum nul-
 la iam inde a principio cautio ne-
 que a sancta Synodo , penes quam
 authentica istarum rerum cogni-
 tio est , neque a quopiam alio praec-
 cesserit ; neq; vlla eorum quae sa-
 cerdotibus sunt interdicta , proba-
 tio sit secuta ; nos omnes prompti
 paratique sumus ea animi alacritate ,
 quae Christianos homines
 decet , quoduis periculum cum
 memoratis sanctissimis viris subi-
 re , neque vllum discriminis expe-
 rimentum detrectare ; arbitrati
 talem illis mercedem propter dif-
 crimina , quae fidei gratia susti-
 nuerunt , iure optimo deberi .
 Quamobrem cum vnum hoc om-
 nibus nobis sit propositum , etiam
 atque etiam sacram maiestatem
 vestram rogamus & exposcimus
 (quod , sicuti putamus , iustum est)
 vt apud vos etiam illorum sen-
 tentia confirmetur , qui & nume-
 ro plures sunt , & sedium auctori-
 tate , & exacta orthodoxae fidei
 examinatione sanctissimo viro ad-

* ἰ. παρ-
 κούτων,
 * ἰ. κατ'
 ἀλάτ.
 * ἰ. κατ'
 ἀλάτ.
 * ἰ. κατ'
 ἀλάτ.
 * ἰ. κατ'
 ἀλάτ.

stipulati sunt; & quod recte sentiat, ad vestram maiestatem retulerunt: neque pacis obtentu, aut ne parua quædam orientaliū portio separari videatur; que tamen si Canonibus obsequi vellet, cōiuncta maneret; vniuersum terrarum orbem simul misceri patiat. Etenim si œcumenicæ Synodi præceptor, cuius sententiæ per ea quæ deposuerunt, reliqui omnes subscripserunt, indignum quidpiam præter Canonum ordinem pertulerit; idque cum vestra pietas benigne in talibus rebus societatem exuerit, ac propterea etiam Synodum congregauerit, ne eam suarum fraudaret auctoritate sanctionum; palam est, quia cum priuato detrimento eandem in alios eiusdem sententiæ confortes pœnam confirmabit. Hinc etiam consequetur, omnes orbis episcopus vna cum prædictis sanctissimis viris depositionis sententiæ subiacere: ac de cetero rectæ fidei existimatio penes Arium, vel Eunomium inuenietur: vt pote Nestorio quidem ob impiam doctrinam merito deposito, Cyrillo autem & Memnone sanctissimis episcopis per circumuentionem indigne & iniuste & indecenter pari dispendio multatis. Quamobrem Christi amantes imperatores sedulo curate, ne ecclesia, quæ more nutricis vos educavit, ac trophæa aduersus hostes citra difficultatem maiestati vestræ erigit, in posterum dissipetur, neve regni vestri tempore martyrum sæculum spectandum exhibeatis: quin potius maiorum vestrorum erga ecclesiam amorem ac studium memoria repetentes,

τῶν πατρῶν ὑμῶν περὶ τὴν ἐκκλησίαν σφραγίσαντες ἀναλαβόντες κτ' ἑαυτῶν,

μὲν, καὶ ὡς ὀρθὰ φρονεῖ, περὶ τὸ ὑμέτερον ἐγνώσειαν κερძος καὶ μὴ τῶ τῆς εἰρήνης παροχήματι, καὶ τῶ μὴ δοκῆν βραχὺ π μέρος τῆς ἀνατολῆς ἀπογοινιδίωαι, * ὅθεν οὐδὲν αὐτὸ τῆς ἐνώσεως ἀπορραγίωαι * παρείρηται, εἰ τὰ τῶν κανόνων παδείη κρατεῖν, πᾶσαν ὁμοδίω οἰκουμένην συγχομῶν περὶ δεῖν. εἰ γὰρ ὁ τῆς οἰκουμένης συνόδου κερζητής, ὡς σύμφηφοι πάντες δι' ὧν κερζητο γερζοασιν, ἵσταμείνει π τ' οὐ παροσηκόντων παρὰ τὴν κανόνων ἀκολουθίω, καὶ ταῦτα τῆς ὑμετέρας δισεβείας ἴππεικῶς τ' ἴππ τῶς τοιούτοις ἀποδυσαιμῆς κοινωσίαν, καὶ διὰ τῆς τοῦ σωῶδου ἀδερσισάσης, ἵνα μὴ τ' ἴξοισίας αὐτῶν τῶν οἰκείων πασιμῶν * ἀποσερήσης, δι' ἄλλων ὡς διὰ τῆς οἰκείας βλάβης καὶ τ' κτ' τῶν ἄλλων ὁμοψήφων ἐπήρειαν βεβαιοῖ. καὶ δέησῃ πάντας τῶν οἰκουμένης ἴππσκοποῖς συγκεκρηῶται τοῖς παρειρημῶν ὁσιωτάτοις ἀνδράσι. καὶ παεισῆσεται λοιπὸν Ἀρείω ἢ Εὐνομίω ἢ τῆς ὀρθοδόξιας ἵπολλημῆς ἀπε Νεστορίου μὲν διλόγως διὰ τὴν δυσεβῆ διδασκαλίαν κερζημένω, Κυρέλλου δὲ καὶ Μέμνονος τῶν ἀγιοτάτων ἴππσκοπῶν, ἀναξίως, καὶ ἀδέσμως, καὶ οὐ δέοντως τ' ἴσων ἵσταμείνειν ἐκ περὶδρομῆς ζημίαν. μηδαμῶς τοίνω, ὡς Φιλόχεισο βασιλεῖς, τὴν ἱθλωσαμῆν ὑμᾶς ἐκκλησίω παπειρηκῶν περὶ δεῖν, τὴν ἀκμηπὶ τῶ ὑμετέρας κερζη κτ' ἴσων διπάλων ἐγείρουσαν ἵσταμα. μηδὲ μῆρτερίου καιρὸν τῶς βασιλείας ὑμῶν ἀναδείξητε χρονοῖς. ἀλλὰ τὴν ὑμῶν, καὶ

ANNO
CHRISTI
431.

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

* ἴσως, ἵνα οὐδὲν αὐτῶ

ANNO
CHRISTI
431.

καὶ ὅπως ἕκαστος ἐκείνων τῆ καὶ τῶν
οἰκείοις καιροῖς ἡγομένη σωόδου τῆ
ἀγίων πατέρων ἐπιδήρῃσε, * καὶ τῆ
διὰ τῶν ὁρίων τῶν αὐτῶν τεθέν-
τας ὁχεῖται νομοθεσία τῆ περὶ αὐ-
τῶν ἀδῶ διεδίδαξαν· οὕτω καὶ αὐ-
τοὶ τὰ ἴσα περὶ τῶν αὐτῶν ὑμῶν συλ-
κροτηθεῖσαι ἀγίου σωόδου φρονή-
σαι προσευμήθητε· ὡς αὐτῶν παρ
αὐτῆς χάρισελεῖς ὑμῶν ὑπὲρ τῆς
βασιλείας ὑμῶν καθαρῶς καὶ διαγῶς
καρπώσατε, καὶ ἡμεῖς τὰς ὑπὲρ τῆς
διαμονῆς τῆς ὑμετέρου κράτους βί-
χας εὐλικρινεῖς ἀναπέμπωμεν τῶ
δεσπότη Χερσῶ, βίσεβέσατοι καὶ φι-
λόχριστοι βασιλεῖς.

Ἐπολι παραχθεῖσα παρὰ τῆς ἀγίας
σωόδου πῶς δεσπολαῖσι αὐτῶν
τῆς ἀγίας σωόδου ἐν Κων-
σταυνοπόλει βίσεβέσατοις ἐπι-
σκόποις, ὡς αὐτῶν δικασαδα
τοῖς δεσπότη ἀνατολῆς.

Τῶ θεοφιλεστάτῳ καὶ θεοσεβέστάτῳ
πρεσβυτέρῳ Φιλίππῳ διέπον-
τι τῶ τῆ ἀνωτάτου ἐπι-
σκόπου τῆς δεσπολικῆς καθεδρας
τῆ τῆς μεγίστης Ρώμης Κελεσί-
νου, καὶ τοῖς θεοσεβέστατοις ἐπι-
σκόποις, Ἀρχιδίῳ, Ιουβενάλιῳ,
Φλαυιανῶ, Φίρμῳ, Θεοδό-
τῳ, Ἀκακίῳ, Εὐοπίῳ, ἡ ἀγία
καὶ οἰκουμένη σωόδου, ἡ χά-
ριελε θεοῦ, καὶ θεοπίσματι τῶ βί-
σεβέστατων βασιλέων συναχθεῖ-
σα ἐν τῇ Εφεσίων μητροπόλει, ἐν
κρείῳ χάρειν.

ΕΠΙΤΡΑΓΕΝΤΕΣ παρὰ
τῶ βίσεβέστατων καὶ φιλοχρί-
στων βασιλέων πρεσβυτάς δεξ-
Concil. Tom. 5.

ac quemadmodum vnusquisque
eorum imperii sui tempore fan-
ctorum patrum Synodis celebra-
tis paruerit, patrumque sanctio-
nes legibus suis muniendo, quam
illis deferrent obseruantiam satis
ostenderint; ita & vos quoque
parem affectum erga sanctam Sy-
nodum, quam modo congrega-
stis, alacriter suscipite: vt ipsa gra-
tiarum actiones pro imperio ves-
stro pure sancteque persoluat; &
nos quoque pro maiestatis vestrae
stabilitate sinceram ad Christum
Dominum preces transmitta-
mus, piissimi Christianissimique
imperatores.

Mandatum, quod sancta Sy-
nodus piissimis episcopis in-
iunxit, qui ab ea Constan-
tinopolim missi sunt, vt cau-
sam contra orientales dice-
rent.

Philippo religiosissimo, Deoque
dilectissimo presbytero, Caele-
stini sanctissimi episcopi apo-
stolicae sedis maximae Romae
locum tenenti, & religiosissi-
mis episcopis Arcadio, Iu-
uenali, Flauiano, Firmo,
Theodoto, Acacio, Euoptio,
sancta & œcumenica Syno-
dus, quæ per gratiam Dei,
piissimorumque imperatorum
decretum in Ephesiorum me-
tropoli congregata est, in Do-
mino salutem.

PIISSIMORVM, Christique
amantium imperatorum per-
missu legationem pro toto orbe
Ecccc

(qui per eos qui vna nobiscum in Ephesiorum ciuitate congregati sunt, pro recta fide certamen suscepit) ad regiam urbem missuri, eam pro recta fide, sanctisque patribus atque fratribus, sanctissimo Deique amantissimo Cyrillo archiepiscopo, & Dei amantissimo episcopo Memnone, legationis prouinciam vestrae pietati ad hoc delectae tamquam coram Christo iniungendam existimauimus. Vtrorumque itaque securitati, vestrae & nostrae consultum cupientes, hoc praecceptorium diploma vobis exhibuimus, vt & nos sciamus propter quae vos miserimus, & vestra quoque pietas intelligat, quod nihil praeter haec facere debeatis. Ante omnia igitur sanctitatem vestram scire oportet, nullam omnino secum Ioanne Antiocheno, apostaticoque eiusdem Concilio communionem admittere debere; tum quod impietatis praecone Nestorium vna nobiscum deponere noluerint, sed vsque ad vestram quoque abitionem illi patrocinari perrexerint; tum rursus quod contra omnes Canones, sanctissimos Deique amantissimos Cyrillum archiepiscopum & Memnonem episcopum condemnare ausi sint; potissimum vero quod ad praesens vsque tempus in Nestorii dogmatibus defendendis anxii, & nonnulli inter illos Caelestiani, ac praeterea depositi sint; tum denique quod totius orbis Synodum vt haereticam calumniari non dubitarint. Quod si qua forte necessitas afferatur ab imperatore, (nam pia religioaque Augusti sanctioni pro viribus

του * παράγοι βασιλέως, ἐπεὶ δεῖ

ποσειλαγ ὑπὲρ πάσης ὁμοδοῦς τῆς οἰκου-
 μῆνης, ἢ πρὸς διὰ τῆ ἐν τῇ Εφεσίων μη-
 τρὸς πόλιν σωειλεγμένων μὲθ' ἡμῶν ὅ
 ὑπὲρ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἀνείληφεν ἀ-
 γῶνα, ἐψηφισάμεθα ἢ ὑμετέραν
 θεοσεβείαν, ὡς ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
 ὑμῖν ἢ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ τῶν
 ἁγίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τοῦ τε
 ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκό-
 που Κυρίλλου, καὶ τοῦ θεοφιλέστατου
 ἐπίσκοπου Μέμνονος, πρεσβεῖαν ἐπι-
 χεῖσαντες. ἀμφοτέραν δὲ παρ-
 νοίαν ποιούμενοι, καὶ τῆ ἐαυτῶν ἀσφα-
 λείας, καὶ τῆς ὑμετέρας, τοῦτο ὑμῖν
 τὸ ἐντολικὸν ἀρέξασθαι ὥστε καὶ ἡμᾶς
 εἰδέναι ἐπιπίσιν ὑμᾶς ἕξασθαι μὴ
 μὲν, καὶ ἢ ὑμετέραν θεοσεβείαν γινώ-
 σκειν, ὅτι πρὸ οὐδὲν παρὰ ταῦτα ποιῆ-
 σαι ὀφείλετε. παρὰ πάντων μὲν οὐδὲ
 ἐκείνο εἰδέναι καὶ ἢ ὑμετέραν ὁσιό-
 πτητα, ὅτι πρὸ τῶν παρὰ τῶν Ἰωάννου
 Ἀντιοχείας, καὶ τὸ σὺν αὐτῶ τῆς ἀπο-
 στασίας συνόδου, κοινωῖαν κατ' οὐ-
 δένα ἕξασθαι κατὰ δέξασθαι ὀφείλετε,
 διὰ τὸ μήτε ἐλάσαι αὐτῶν συγκατε-
 λῆν ἡμῖν ὅτι ἀσεβείας κήρυκα Νε-
 στόρειον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπὲρ ἐκείνου λόγον
 μέλει ἢ ὑμετέρας ἕξασθαι ποιῆσαι,
 πολῆσαι δὲ παρὰ πάντας τῶν κανό-
 νων κατακεῖναι τὸν τε ἀγιώτατον καὶ
 θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Κυ-
 ρίλλον, καὶ τὸ ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέ-
 στατον ἐπίσκοπον Μέμνονα· ἄλλως τε
 καὶ διὰ τὸ ἐπὶ καὶ νῦν τοῖς Νεστορείς συνα-
 γωνίαις ὁδομασί, καὶ ἵνας τῆ ἐν αὐ-
 τοῖς ἐπὶ Κελεστανοῖς, ἐπὶ τε καὶ καθηρη-
 μένοις, ὅτι τῆς οἰκουμῆνης συνόδου
 πολῆσαι ὡς ἀρεπῶν διαβάλλειν.
 εἰ δὲ ἀνάγκη τις παρὰ τῶν ἀσεβείων

φιλοχρίστου καὶ δισεβείας * κατὰ καὶ

Exemplum relationis a sancta Synodo missæ (piissimis imperatoribus) per Iuvenalem, Firmum, Flavianum, Arcadium, Theodotum, Acacium, Euoptium episcopos, & Philippum presbyterum.

Αντίγραφο ἀναφορᾶς παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου διὰ Ιουβενάλιου, Φίρμου, Φλαυιανοῦ, Ἀρκადίου, Θεοδοῦτου, Ἀκακίου, Εὐοπίου, Ἐπισκόπων, καὶ Φιλίππου πρεσβυτέρου.

Piissimis & Deo dilectissimis, Christumque diligentibus imperatoribus Theodosio & Valentiniano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus, quæ per Dei gratiam, vestræque maiestatis sanctionem in Ephesiorum metropoli congregata est.

Τοῖς ἀσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις καὶ φιλοχρῆστοις βασιλευσίν, Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ, νικηταῖς, ἑσπαιούχοις, ἀειαυρούσις, ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ καὶ θεοῦ χάρις, καὶ ἑκασίσημα τῶν ὑμετέρου κράτους, ἐν τῇ Εφεσίων μητροπόλει συγκροτηθεῖσα.

OMNIA quidem, Christianissimi imperatores, maiestatis vestræ studia & laude digna sunt, & magnum quoque erga pietatem zelum ostendunt: quare omnes communiter, & singuli priuatim Christo Domino pro imperii vestri perpetuitate preces offerimus, obsecrantes, vt Christianissimum vestrum fastigium in perpetuum orbi tucatur incolume. Quoniam vero pietas vestra nunc etiam nostra supplicatione inflexa, per Ioannem magnificentissimum præclarissimumque comitem hortata est, vt œcumenica Synodus ex piissimis episcopis quos approbauerit, ad vestram maiestatem mittat, qui vniuersum rerum nostrarum statum coram exponant; propterea necessario gratiis vestræ maiestati actis, Arcadium, Iuvenalem, Flavianum, Firmum, Theodo-

PANTA μὲν γὰρ τὰ τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπαυθέντα, καὶ πολὺν χρόνον ἔτι ἀσεβείῳ Ἐπισκοπικῷ ἔργῳ, Φιλοχρῆστοι βασιλεῖς, καὶ διὰ τῶν κοινῶν τε ἀπάντες, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος τὰς ὑπὲρ τῶν αἰώνιων ὑμῶν κράτους προσευχὰς τῶν δεσποτῶν Χριστῶ ἀναπέμπομεν, Φυλαχθέντων τῇ οἰκουμένῃ δι' αἰῶνος τῶν Φιλοχρῆστον ὑμῶν αἰτουμένοι κορυφῶν. Ἐπεὶ δὲ καὶ νῦν τῆς ὑμετέρας Ἐπισημοφθῆσας δεήσεων ἡ ὑμετέρα ἀσεβεία ἀφρεκελεύσατο διὰ τῆς μεγαλοπρεπειᾶτος καὶ ἐνδοξοτάτου κόμητος Ιωάννου, Ἐξαποστειλάει τῆς οἰκουμένης συνόδον οἷς ἀνδοκιμάσει θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος, καὶ αὐτοπροσώπως ἀναδιδάξαι πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀναγκάως ἐνχαριστήσαντες τῇ Φιλοχρῆστῳ ὑμῶν βασιλείᾳ, ἡμετέρας ἀμάρτιαν ἀγνωστῶν καὶ θεο-

φιλεστάτοις Ἐπισκόποις, Ἀρκάδιον, Ιουβενάλιον, Φλαυιανόν, Φίρμον, Θεο-

ANNO
CHRISTI
431.
* Εὐόπιος,

δοπον, Ακάκιω, * Εὐόπιω, καὶ
 Φίλιππῳ πρεσβυτέρῳ Ρώμης,
 Διέποντα τῷ πόντι τῆ ἀγαθότητος καὶ
 θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς δοπο-
 σολικῆς καθεδράς τῆ τῆς μεγάλης
 Ρώμης Κελεστίνου· καὶ διὰ πύτων
 τῶν γραμμάτων προσέγραψεν αὐ-
 τῶν τῆ ὑμετέρῃ γαλιωότητι, * ἀ-
 μνηστὴς ἀξιοῦντες βλέμματός τε αὐ-
 τῶν καὶ ἀκοῆς τυχεῖν· εἰδότες δὲ πῶς
 φιλόχριστον ὑμῶν καὶ διὰ ἀνακει-
 μῆνών ψυχῶν πολλοὺς ποιου-
 μῆνών δεσποῦντες ὑπὸ μαχου-
 τῶν καὶ σώζοντες ὑμᾶς Χριστῶν, καὶ
 τῶν * αὐτῶν ἱερεῖς διὰ πάντων ἡμῶν,
 διὰ τὸ ὅτι αὐτῶν εἰρημνύοντες ὁ ὑμῶν
 ἀκούων, ἐμοὶ ἀκούει, καὶ ὁ ὑμᾶς
 δεχόμενος, ἐμὲ δεχεται· παρρησι-
 ῶν καὶ πῶς πῶς ὡς λελυπημένα
 προσεδέξαται τῶν γραμμάτων μὲνίσιν.
 ἡμεῖς γὰρ ἐκ ἄλλου ἑνὸς χάριν πῶς
 ἐφείσων κατελιφότες, ἢ πῶς τῆς
 πίστεως διασκέψασθαι, καὶ τὸ ὑμέ-
 τερῶν ἀποβῆς θέσπισμα, ἐπειδή περ
 πῶς τῶν ἀκίνητον ἔξ αὐτῶν γα-
 λιωῦντες ἡμᾶς τῆ Νεστορίου ἐπι-
 στασίας δόγματα, εἰκότως βουλήν πε-
 ρεῖ * πύτων προσθέντες, μὴ * ἐξ ἡμῶν
 δεκάτην ἡμέραν τὸ ὀρειθείσης προ-
 δεσμίας, καὶ τῶν σωτῆρα ἵκοντα τὰς
 ἐκκλησίας πῶς οἰκείους δόγμασι Νε-
 στῆρον * προσκαλεσάμενοι. ἵππῶν δὲ
 ὑπὸ σιωπῆς οὗτος πονηρὸς κατε-
 γόρημος ἀπαντῶν ἐκ ἡβούλετο, ἔξε-
 τῶνσαντες τὰ ὅτι αὐτῶν ἐγράφησαν ἐκ-
 τεθέντα πῶς τῆς ἐνοσηματώσεως τῆς
 δεσποῦ Χριστοῦ ἀσέβη δόγματα,
 αὐτὰ τε ἐκείνα ἀνεδημασίσαμεν, καὶ
 τῶν πύτων πεπερα πάντῃ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας * ἡλιοτελώσαμεν. διὰ
 ὁ τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννης μὴ πῶς εἰκοσὶν ἡμέρας τῆς ῥηθείσης προ-

tum, Acacium, Euoptium, san-
 ctissimos piissimosque episcopos,
 & Philippum Romanæ ecclesiæ
 presbyterum, Cælestini sanctissi-
 mi Deoque dilectissimi apostoli-
 cæ sedis magnæ Romæ locum te-
 nentem selegimus, cosque vestræ
 ferentati per has nostras literas
 offerimus, rogantes, vt benignis
 oculis auribulque illos suscipere
 dignetur. At vero cum sciamus,
 Christi amantem, Deoque addi-
 ctam animam vestram, Christi,
 qui vos propugnat & conseruat,
 reuerentiam & cultum maximi
 facere, illiusque sacerdotibus plu-
 rimum deferre, (memores quod
 ipse dixerit: *Qui vos audit, me
 audit; & qui vos recipit, me reci-
 pit:*) non dubitauimus, ea etiam
 quæ grauiter nos hactenus affli-
 gunt, præsentibus literis attexe-
 re. Cum enim nulla alia de causa
 Ephesi conuenissemus, quam vt
 iuxta pium vestrum edictum de
 fide, cuius immotam a sæculo per-
 petuamque tranquillitatem pro-
 fana Nestorii dogmata turbaue-
 runt, consultarem, post termin-
 um præstitutum sexdecim die-
 bus elapsis, merito proposita de
 his consultatione, Nestorium qui
 suis dogmatibus ecclesias contur-
 babat, vocauimus. Verum cum
 mala conscientie reatu impedi-
 tus adesse nollet, impiis ipsius
 dogmatibus examinatis, quæ de
 Christi Domini incarnatione li-
 teris exposuerat, & illa ipsa do-
 gmata anathematizauimus, &
 illorum parentem ab omni epi-
 scopali dignitate profus amoui-
 mus. Ceterum Ioannes Antioche-
 nus vigesimo secundo demum die

* ἀμνηστὴς

* αὐτῶν

* πύτων
* ἐξ ἡμῶν
καὶ τῶν

* τῶν πύτων
καλεσάμενοι.

* ἐξ ἡμῶν

post præfinitum tempus elapso vix comparens, quasi nostrum, quem pro fidei defensione susceperamus, zelum vlturus, collectis, sibi que adiunctis triginta paulo plus; quorum alii Cælestiani, alii iam dudum fuerant depositi; contra præfides nostros, orthodoxæque fidei æmulatores Cyrillum sacratissimum Deoque dilectissimum ecclesiæ Alexandrinæ archiepiscopum, sanctissimumque & piissimum coepiscopum nostrum Memnonem inuectus est; illosque neque apud ipsum accusatos, neque secundum canonicum ordinem in ius vocatos, depositionis contumelia affecit; & quasi sancta & œcumenica Synodus in hac iniquitate, qua contra ipsos usus est, ei communicasset, ita pias, Deoque dilectas vestras aures præoccupavit ac circumuenit. Sancta proinde & œcumenica Synodus, cuius confessui adest & Cælestinus sanctissimus piissimusque magnæ vestræ Romæ archiepiscopus, & vniuersa occidentalis Synodus, per sanctissimos episcopos quos ad nos ipsa misit, totaque Africa & Illyricum, legitime mota, ipsum apostatici conciliabuli auctorem Ioannem (Antiochenum,) & reliquos qui cum eo sunt, ab omni ecclesiastica communione alienos esse censuit, omnemque sacerdotalem functionem ipsis ademit, & omnia quæ contra leges moliti fuerant, euerit. Et commentarios quidem earum rerum quæ ipsorum causa gestæ sunt, iam ante ad celsitudinem vestram misimus: nunc vero per has literas, piissimosque episcopos legatos nostros, porre-

δοσίας μόλις φθάσας ἡμέραν, ὡς-
 πρὸ ἀμυρόμηνος ἡμᾶς ἐπὶ τῷ ὑπὲρ
 τῆς πίστεως ζήλω, τεύκοντα μικρῶ
 πλέον πρὸς αὐτὸν συναρθεσίως ὦν
 μὲν Κελεσιανοί, ὁ δὲ καθηρημένοι
 πρὸ πολλοῦ ἐπίσχον· κατ' αὐτῶν
 τῶν ἡμετέρων ἐχώρησε πρὸς ἐδρών κῆ
 ρὸν ζηλωτῶν τῆς ὀρθοδοξίας, τὸν τε
 ἀγιώτατον κῆ θεοφιλέστατον ἀρχιεπί-
 σκοπον τῆς Ἀλεξάνδρειας Κύριλλον,
 καὶ ὁ ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον
 * Ἐπίσκοπον ἡμῶν Μέμνονα, οὔτε κα-
 τηρηθέντας παρ' αὐτῶν, οὔτε πρὸς-
 κληθέντας κτ' πλὴν τῶν κανόνων ἀκο-
 λουδίαν, τῆ τῆς καὶ ταμρέσεως πει-
 βαλεν ὑβρεῖ· καὶ ὡς κοινωνίας
 αὐτῶ τῆς ἀγίας κῆ οἰκουμένης σωό-
 δου εἰς πλὴν κατ' αὐτῶν ἀδικίαν, οὐ-
 πὼ τὰς δισέβεις ὑμῶν καὶ θεοφιλεῖς
 συνήρπασεν ἀκοαί· ἡ μὲν οὖν ἀγία
 κῆ οἰκουμένη σωόδος, ἡ συνεδρῶν
 καὶ ὁ τῆς μεγάλης * ἡμῶν Ρώμης ἀ-
 γιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιε-
 πίσκοπος Κελεσίνος, καὶ ἅπαντα ἡ
 δυτικὴ σωόδος, διὰ τῶν * παρ' αὐ-
 τῆς ἀπεσταλμένων πρὸς ἡμᾶς ἀγιω-
 τῶτων Ἐπισκόπων, συνεδράει δὲ κῆ
 ἡ Ἀφρικανὴ πᾶσα καὶ ὁ Ἰλλυρικόν,
 κανονικῶς κινήσεια, αὐτὸν τε
 ἔξαρχον τῆ τ' ἀποστασίας συνεδρίου
 Ἰωάννην, καὶ ὁ σὺ αὐτῶν, * πᾶσις
 ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἄλλοτελοῖς
 εἶναι ἐδογματίσθη· πᾶσαν δὲ αὐτῶν
 ἱερατικῶν πειρίων ἐπέργασεν, ἀνα-
 τρέψασα καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν ἀκανο-
 νίστως γυρόμενα· καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς
 πεπραγμένων πλὴν μὲνισιν τῆ ἡμε-
 τέρα πρὸς ἡμᾶς ἀπετείλαμεν κορυφῆ·
 νωὶ δὲ διὰ τε τούτων τῶν γεγραμμά-
 των, καὶ διὰ τῶν ἀποσταλέντων θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, μακρᾶς πάς

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 431.

χερσὶ τῶν ἀσεβῶν ὑμῶν ἀπλόμθα γο-
 νάτων, δεόμενοι ἕ μὲν καὶ σωμαρ-
 παλίω γερονότα καὶ τῶν ἀγίων καὶ
 θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Κυρίλλου καὶ
 Μέμνονος, οὐδεμίαν ἐκ
 τῶν κανόνων ἰσχυρῶς ἔχοντα, πάντη ἄρ-
 γῆν ὥστε μὴ ἀκέφαλον ἡμῶν ὑπαρ-
 χῆν πλὴν σωῶδον, μηδὲ ἀφορήτω
 πένθῃ ἡμᾶς τε καὶ ὅσων ἀπαντας τῆς
 οἰκουμένης τῶ Χριστοῦ ἱερεῖς ἀδια-
 λείπτως ἐπὶ τοῖς παροέδροις * σω-
 στέρας δαί, ἀλλὰ * πυχόντας τῶν ἀγί-
 στων, τὰς σωήθεις βίβλας μὲν τῶν ἐν
 τῇ οἰκουμένῃ ἐκκλησιῶν ἀναπέμπειν
 τῶ δεασσῆ Χριστῶ, ὑπὲρ τῶ δι' αἰώ-
 νος ἡμῶν χαριζόμεναι τὸ φιλόχε-
 ρον ὑμῶν κρείττος. ἢ γὰρ κατ' αὐτῶν γε-
 νομένη συκοφαντία παρὰ τε Ἰωαν-
 νου τῆ τῆς Αντιοχείων, καὶ τῶν σω-
 αῦτων, εἰς ἀπαντας ἡμᾶς βλεπέτε ὅσων
 * ὁμοπίστους ὄντας τοῖς μνημονωθένσι,
 καὶ συννεματθόντας αὐτοῖς, διὰ τὸ
 καὶ πᾶσαν πλὴν δυνικλῶ σωῶδον μηδρ-
 τυρεῖν αὐτοῖς πλὴν ὀρθῶν καὶ ἀδιά-
 βλητων πίστιν, καὶ ἡμᾶς * δι' ἐαυστῶν
 * εἰ-
 τῶν τούτου πληροφορηθέντας, καὶ εἰ-
 γράφως ἐπὶ ἡχομνημάτων ρῆξαι
 φωνᾶς, ὅτι τέ εἰσιν ὀρθοδοξοί, καὶ πλὴν
 τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων ἔχοισι γνώ-
 μιν ὡς τῆς ἐκκλησίας τῆς ὀπο-
 σολιτικῆς καὶ καθολικῆς δόγματα. δεό-
 μεθα πῶν τῶ ὑμετέρας κρείττοις, λύ-
 σατε καὶ ἡμᾶς * αὐστῶν τῶν δεσμῶν.
 σωδεδέμθα γὰρ τοῖς δεδεμένοις, ὡς
 ἀδελφοῖς καὶ παροέδροις τῆς ἀγίας ἡμῶν σωῶδου.

atis manibus pietatis vestrae ge-
 nua attingimus, supplicantes, ut
 ea quae per subreptionem contra
 Cyrillum & Memnonem sanctos
 Deoque dilectissimos episcopos
 acta sunt, cum nullam ex sacris
 Canonibus vim obtineant, om-
 nino ut nulla & irrita habeantur,
 ne sancta nostra Synodus suo de-
 stituatur capite, nosque & uni-
 versis terrarum orbis sacerdotes
 intolerabili continuoque luctu
 praesidium causa conteramur:
 quin potius voti compotes effe-
 cti, solitas cum omnibus ubique
 ecclesiis preces pro perpetua pii
 imperii vestri stabilitate ad Chri-
 stum Dominum fundamus: quan-
 doquidem calumnia, quam Ioannes
 Antiochenus, ipsiusque se-
 ctatores illis struxerunt, ad nos
 omnes spectat, qui eandem cum
 praedictis fidem habemus & pro-
 fitemur, iisdemque in sacerdotali
 ministerio communicamus. Nam
 & uniuersa occidentalium Syno-
 dus rectae inculataeque illorum
 fidei testimonium dat, & nos ipsi
 quoque plene hac de re edocti,
 etiam scripto in commentariis
 pronuntiauimus eos esse ortho-
 doxos, sanctorumque patrum no-
 strorum sententiam sectari circa
 apostolicae catholicaeque ecclesiae
 dogmata. Rogamus proinde ma-
 iestatem vestram, ut & nos quo-
 que (omnes enim vincitis, utpote
 fratribus, sanctaeque Synodi praes-
 fidibus, colligati sumus) a vincu-
 lis absoluat.

* συνθε-
σαι

* ὁμοπί-
στους

* ἀγί-
οις

* ἀγί-
οις

Epistola Alypii ad Cyrillum.

Επιστολή Αλυπίου πρὸς Κύριλλον.

ANNO CHRISTI 431.

Sanctissimo, Deoque dilectissimo archiepiscopo Cyrillo, Alypius apostolorum presbyter, in Domino salutem.

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἁγιοτάτῳ χειρουργῷ Κυρίλλῳ Ἀλυπίου πρεσβύτερου τῆς Ἀποστόλων, ἐν κυρίῳ χεῖρην.

3. Reg. 18.

3. Reg. 19.

Num. 25.

Dan. 14.

BEATVS homo, quem primum Deus dignum censuerit, sanctum Deoque dilectum caput tuum, martyrii confessionis fertis redimitum, dilectionis oculis contueri. Tu enim, sanctissime pater, vigilanti lumine sanctorum patrum viam triuisti: tu utroque poplite claudicantes recta ad veritatem incedere docuisti: tu fiduciam indutus es Elia: tu solus Phinees zelum assumpsisti: tu impium venenosi draconis os obturasti: tu voracem Bel euertisti: tu inanem illius spem, hoc est, dominatum & præsentiam are coemptam labefecisti & comprefisti, aureæque statuæ apparatus perdidisti. Et qualem os spiritalibus vnguentis refertum, zeli tui encomia exprimere valeat, vt qui beati Theophili auunculi tui perfectus imitator euaseris, imo & beati illius Athanasii martyrio coronatus sis: Etenim vt ille precibus propulfatas iniquorum hæreticorum machinationes perinde ac scopulos euitauit; sic tua quoque sanctitas iniqui illius conatus vitæ integritate, conscientiaque puritate, veluti infirmas quasdam procellas sedauit. Sic enim & beatus Athanasius post multas falsas criminationes, hæc ἀποσάμνος, ἔγωγε καὶ ἡ σὴ ἁγιωσιῶν ταῖς συσκιαῖς τῆς ἀνομοῦ ὡσπερ λαπάρας ἀδενεῖς κατεκοίμισας τῶ καθαρῷ τῆς σωειδήσεως βίῳ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ μακάριος Ἀθανάσιος μὴ πολλὰς ταῖς ψυδαῖς ἐπαγγελίας ταῖς

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἄνθρωπος, ὃν κατὰ ξίωσιν ὁ θεὸς προσέπων τοῖς τῆς ἀγάπης ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν τὸ θεοφιλεῖ καὶ ἁγίαν σου κεφαλῶν, τὸ ὁμολογίας τὸ τῆς μαρτυρίου στέφανον φέρουσαν. σὺ γὰρ ἁγιώτατε πατὴρ τῶν ἁγίων πατέρων ὁδὸν κρηγέρεσθαι ὁμματι παρεπάτησας, καὶ ἴδοντες λαίμοντας ἐπὶ ἀμφοτέροις ταῖς ἰγνύταις ὀρθοποδεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐδιδάξασθαι σὺ πρὸς παρρησίᾳ τῆς Ἡλίας ἐνεδύσω, καὶ τὸ ζῆλον τῆς Φινεὲς μόνος ἀνείληφας. σὺ τὸ δυναστεῖες σῶμα τῆς ἰοβόλου δράκοντος ἐνέφραξας, καὶ τὸ πολυφάγον Βηλ κατέσρεψας, καὶ τὸ μάταιον αὐτῶ ἐλπίδα διὰ χρημάτων αὐτῶ ἐπιχρυσωμένῳ προσείδον ἀργυρῶ καὶ ἀνίχνυρον κατέσπασας, καὶ τὸ κατασπίδασμα τὸ χρυσοῦς εἰκόνος νεκρὸν γινέσθαι ἐποίησας. καὶ ποῖόν σῶμα, μύρον ἀπογέμον πνιδματικῶν, διωθήσεται φθέρξασθαι τῆς ζήλου τῆς θεοῦ ἐκώμα; ὅποτε ἴσος ἐγγύου τῆς μακαρίου Θεοφίλου τῆς θεοῦ μμητῆς. ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ πύριον τῆς μακαρίου Ἀθανασίου ἐνεδύσω. καθάπερ γὰρ ἐκείνος τῶν ἀνομῶν ἀρεπικῶν ταῖς συσκιαῖς ὡς ἀπλάδας ἐξέφυγε, ταῖς προσβολαῖς ἀποσάμνος, ἔγωγε καὶ ἡ σὴ ἁγιωσιῶν ταῖς συσκιαῖς τῆς ἀνομοῦ ὡσπερ λαπάρας ἀδενεῖς κατεκοίμισας τῶ καθαρῷ τῆς σωειδήσεως βίῳ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ μακάριος Ἀθανάσιος μὴ πολλὰς ταῖς ψυδαῖς ἐπαγγελίας ταῖς

ἰσὺ

ANNO
CHRISTI
431

Ἰσθὶ ἀίρετικῶν αὐτῶν προσεγγυομέ-
 νας, ἐώλθεις ἀπέδραξέ, καὶ ἄλλοδα-
 πῶν οἰκῆσαι καπεδέξατο ἕξορίας
 λόγῳ, ἧν τότε κρατυύτων τῶτο
 κατασκλασάντων. καὶ ὅσον ἕσσω-
 δον τὰ μαρὰ ἐκείνα εἴματα πλέ-
 κειν ψυδὴ ἐκλήματῳ, ποσούτω κα-
 παρθετῶ καὶ λαμπερῶτερος αἰ-
 δείκνυτο τῆ μακροθυμία, διαλάμ-
 πων τούτοις τοῖς πλεονεκτήμασι καὶ
 τούτοις τοῖς ἀθλοῖς (W) σέφαν (W) τῶ
 μδρτυλέου ἐαυτῶ πλέξας, τὸ ὁμοού-
 σιον ἔστησε, καὶ τὴν Ἀρείου κακοδο-
 ξίαν κατεπάτησε, καὶ τὴν ὀρθοδο-
 ξίαν ἀνέστησε, καὶ (W) ἄγιον τῶ δια-
 γελισθὸ Μάρκου θεῶνον ὑψωσεν οἷς
 καὶ αὐτὸς χρησαμῆδος, κατόπιν ἐκεί-
 νου τῶ ἁγίου πατεπάτησας. διχο-
 μαί τῶν ἁγίων ἀγνώτατε πάτερ, κατὰ
 ξιωθῶμαι αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν τὸ
 ἄγιον σου παρῶσων, καὶ κρατῆσαι
 σῶν γνάτων, καὶ ἀπολαῦσαι μδρ-
 τυρῶ σὺ καὶ εἰρήνης σου σέφα-
 νοῖς ἀναθησαμῆδου. ἀπαντα δὲ τὰ
 καθ' ἡμαῖς, ὡς ἐπαρρησιασάμῆθα,
 παρῶσαντες τῆ σῆ παρῶσων καὶ τῆ
 ἁγίων πατέρων, καὶ ὅσα ἐποιήσαμῆν,
 λέξῃς ὁ ἀγαπητὸς διακονῶ Κανδι-
 διανός, ὃς καὶ τῶ γραμμάτῳ τῆς ἐμῆς
 βραχυτήτος ἐπιδίδωσι τῆ σῆ ἀγιω-
 σωῆ. παρῶσα γορβῶ πᾶσαν τὴν ἀ-
 γίαν σωῶδον τῆ ἀναθησαμῆδων τῆ
 σέφαν (W) τῶ μδρτυλέου καὶ τῆς σῆς
 ὀσιότητε. ἐρρωμῆδου, βίθυμος, σὺ κωλεῶ διαπερέπων, ἀγωνιζόμενῶ
 ὑπὲρ τῆς ἀληθείας χαριθεῖς ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ.

quas hæretici ei impingebant, re-
 futatas, exiliumque eorum decre-
 to qui tunc rerum potiebantur,
 & hoc ipsum fieri curabant, pa-
 tienter toleratum, id consecutus
 est, ut eo semper purior illustrior-
 que euaderet longanimitate, his
 prærogatiuis magis resplendens,
 quo magis impura illa ora falsas
 criminationes ipsi intentabant.
 Atque his certaminibus marty-
 rii coronam ille sibi necans, con-
 substantialitatem stabilivit, per-
 uersamque Arii doctrinam calca-
 uit, & orthodoxiam erexit, ac
 sancti Marci euangelistæ sedem
 in sublime extulit: quibus tu
 etiam usus, sancti illius vestigiis
 impigre institisti. Precor itaque,
 sanctissime pater, ut dignus ali-
 quando habear, qui te virum san-
 ctum coram cernam, tuaque ge-
 nua complectar, & tempore pa-
 cis coronati martyris conspectu
 fruam. Vniuersum rerum nostra-
 rum statum, quomodo cum fidu-
 cia egerimus, tuis sanctorumque
 patrum precibus freti, & quæ-
 cumque fecimus, Candidianus
 dilectus diaconus, qui paruitatis
 meæ literas sanctitati tuæ defert,
 coram exponet. Saluto vniuer-
 sam sanctam Synodum vna cum
 tua sanctitate martyrii corona or-
 natam. Deus te nobis largiatur
 valentem ac lætum, in Domi-
 no honoratum, pro veritate cer-
 tantem.

